

31 240

**Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke
Rechtsvordering en de
Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de
bevoegdheid van deurwaarders om informatie
op te vragen en elektronisch te betekenen in
geval van derdenbeslag**

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van wet tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag.

De memorie van toelichting, die het wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 11 oktober 2007

Beatrix

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet te wijzigen teneinde de informatiebevoegdheid van deurwaarders te verruimen en de mogelijkheid van elektronische betekening in geval van derdenbeslag te creëren;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede tot en met het vierde lid tot het derde tot en met het vijfde lid wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. Een daartoe bevoegde deurwaarder kan, indien de wet dit bepaalt, ook elektronisch exploit doen.

2. Het derde lid (nieuw), onderdeel e, komt als volgt te luiden:

e. degene aan wie afschrift van het exploit is gelaten, onder vermelding van diens hoedanigheid of, indien het exploit elektronisch is gedaan als bedoeld in het tweede lid, het elektronisch adres waaraan afschrift van het exploit is gelaten.

B

Aan artikel 475 worden na het tweede lid twee leden toegevoegd, luidende:

3. Het afschrift van het beslagexploot, het afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in het tweede lid, kunnen ook elektronisch worden gelaten aan het elektronisch adres van de derde-beslagene, mits deze derde aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven, waaraan kan worden betekend. Voor de derde-beslagene geldt het elektronische afschrift als het oorspronkelijke exploit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven aangaande de registratie van de in het derde lid genoemde elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Tevens worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploot elektronisch kan worden gelaten. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie als bedoeld in het derde lid wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

C

Artikel 475g wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid, wordt na het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

4. Een deurwaarder die gerechtigd is tegen een schuldenaar beslag te leggen, is bevoegd ten behoeve van het leggen van dit beslag aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan, dat belast is met de verwerking van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen, mededeling te vragen van de naam, het adres, de vestigingsplaats en de overige gegevens die door dit bestuursorgaan in de administratie worden verwerkt, voor zover die vereist zijn voor het vaststellen van de identiteit van degene die de periodieke betaling aan de schuldenaar verricht. Het bestuursorgaan is verplicht hierop desgevraagd schriftelijk te antwoorden.

2. In het nieuwe vijfde en zesde lid wordt «derde lid» steeds vervangen door: derde en vierde lid.

D

In artikel 720 wordt de zinsnede «De artikelen 475a-475i,» vervangen door: De artikelen 475, derde lid, 475a tot en met 475i,.

ARTIKEL II

In artikel 18, tweede lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, luidende: In geval een derde-beslagene een elektronisch afschrift heeft ontvangen, geschiedt deze afgifte kosteloos.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Justitie,

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

Het wetsvoorstel voorziet in regels die het mogelijk maken voor een derde (bijvoorbeeld het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV), banken of grote werkgevers) om, indien hij daartoe een elektronisch adres heeft opgegeven, onder hem te leggen derdenbeslagen elektronisch te laten betekenen. Daarnaast voorziet het wetsvoorstel in een uitbreiding van de bevoegdheden van deurwaarders om in geval van derdenbeslag informatie op te vragen bij een door de Minister van Justitie aan te wijzen bestuursorgaan dat belast is met de registratie van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen. Het bestuursorgaan dat zal worden aangegeven is het UWV.

Een schuldeiser kan op grond van artikel 475 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) beslag leggen op vorderingen die de schuldenaar op derden heeft. Het kan daarbij bijvoorbeeld gaan om roerende zaken, niet zijnde registergoederen, van de schuldenaar die de derde onder zich heeft, maar ook om geldvorderingen, zoals loon. Voorwaarde is dat de vordering volgt uit een reeds bestaande rechtsverhouding. Ingevolge artikel 434 Rv is de deurwaarder gemachtigd om voor de schuldeiser op te treden zodra hij de executoriale titel, waarvan de uitvoering wordt verlangd, overhandigd heeft gekregen. Voorafgaande aan het derdenbeslag wordt (met uitzondering van artikel 475g, tweede lid, Rv) de titel ingevolge artikel 430 Rv aan de schuldenaar betekend met bevel tot betaling. Vervolgens beveelt de deurwaarder de derde bij exploit het verschuldigde of de roerende zaak onder zich te houden (artikel 475, eerste lid, Rv). Het beslag heeft blokkerende werking (artikel 475 Rv). De deurwaarder laat aan de derde-beslagene afschrift van het beslagexploot en van de executoriale titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd (artikel 475, tweede lid, Rv). Na het afleggen van een verklaring welke vorderingen of zaken de derde onder zich heeft, is de derde verplicht tot afgifte van het verschuldigde of de roerende zaak aan de deurwaarder. Het wetsvoorstel vloeit voort uit overleggen met de Koninklijke Beroepsorganisatie Gerechtsdeurwaarders (KBvG). Het is voor een uitvoeringstoets aan het UWV voorgelegd. Het UWV heeft het wetsvoorstel positief ontvangen en heeft aangegeven dat zij er per 1 januari 2008 uitvoering aan kan geven. De vraag of het UWV gebruik zal maken van de mogelijkheid om een aan haar gericht derdenbeslag elektronisch te kunnen bete-

kenen, is door het UWV positief beantwoord. Zij is van mening dat deze vorm van betekenen leidt tot een snelle en efficiënte afwikkeling van het proces van derdenbeslag. Ook kan zij zich vinden in de voorgestelde mogelijkheid voor gerechtsdeurwaarders om het UWV te vragen naar de werkgever van de schuldenaar. Voor de uitwisseling van gegevens kan gebruik worden gemaakt van het reeds bestaande systeem van gegevensuitwisseling (RINIS). In de toelichting bij de artikelen wordt, indien van toepassing, ingegaan op de uitvoeringstoets.¹

Het wetsvoorstel is voorts besproken in de Adviescommissie voor burgerlijk procesrecht, die de uitgangspunten van het wetsvoorstel positief heeft ontvangen. De door deze commissie gemaakte opmerkingen zijn verwerkt. Voorts is van de zijde van het College bescherming persoonsgegevens aangegeven dat het concept-wetsvoorstel geen onderwerpen mist die vanuit het oogpunt van gegevensbescherming aandacht zouden behoeven of op andere wijze zouden moeten worden ingericht.

Financiële gevolgen en administratieve lasten

De wijziging van de informatiebevoegdheid van gerechtdeurwaarders in die zin dat een gerechtsdeurwaarder zich tot het UWV kan richten om te achterhalen wie de werkgever van de schuldenaar is, bevordert de doelmatigheid van de gerechtelijke tenuitvoerlegging van vonnissen, beschikkingen en authentieke akten in algemene zin. Het zal niet langer nodig zijn voor een schuldeiser om, wanneer niet volgens de huidige informatie-middelen is te achterhalen wie de werkgever van de schuldenaar is, daartoe een handelsinformatiebureau in te schakelen. De kosten van het inschakelen van een handelsinformatiebureau bedragen naar inschatting doorgaans € 50,- á € 75,-. Het elektronisch opvragen van werkgeversinformatie bij het UWV zal naar schatting ongeveer € 2,50 per aanvraag kosten. De kostenbesparing per handeling kan derhalve op tenminste € 47,50 worden gesteld.

Het UWV heeft aangegeven dat de uitvoeringskosten vooral zijn toe te schrijven aan het elektronisch betekenen van het derdenbeslag. De uitvoeringskosten zijn marginaal en worden binnen bestaande begrotingskaders van het ministerie van SZW opgevangen.

Actal heeft positief over het wetsvoorstel geadviseerd¹. Naar inschatting zullen de administratieve lasten voor het bedrijfsleven die voortvloeien uit dit wetsvoorstel verminderen met in totaal € 2,1 miljoen per jaar. Volgens cijfers van de KBvG werden in 2004 ongeveer 330 000 derdenbeslagen gelegd. Ingeschat wordt dat het in 40% van de gevallen (130 000) om beslaglegging onder de werkgever van de schuldenaar ging.

Invoering van het elektronisch exploit in geval van derdenbeslag leidt ertoe dat efficiënter tussen deurwaarder en derde-beslagene kan worden gecommuniceerd. Het derdenbeslag kan administratief sneller worden verwerkt. Een en ander zal tot een vermindering van de administratieve lasten van de derde (bedrijfsleven) leiden, welke vermindering wordt geschat op € 12,- per handeling (ontvangst en verwerking van het exploit). In de berekening van de gevolgen voor de administratieve lasten voor het bedrijfsleven is er vanuit gegaan dat in de eerste jaren na invoering van deze mogelijkheid ongeveer 5% van de beslagen onder derden op elektronische wijze zullen plaatsvinden. Het zou dan gaan om ongeveer 15 000 gevallen per jaar. Daarmee komt de vermindering van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven op € 180 000,- per jaar. Aangezien de kosten van beslaglegging worden doorberekend aan de schuldenaar, zal ook de schuldenaar baat hebben bij deze efficiënte wijze van beslag leggen.

De wijziging van de informatiebevoegdheid van gerechtdeurwaarders in die zin dat een gerechtsdeurwaarder zich tot het UWV kan richten om te achterhalen wie de werkgever van de schuldenaar is, zal eveneens tot een

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

vermindering van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven leiden. De vermindering wordt ingeschat op € 15,- per bevraging. Nu het naar inschatting om 130 000 derdenbeslagen gaat, wordt uitgegaan van een vermindering van de administratieve lasten van € 1,9 miljoen per jaar.

Artikelen

Artikel I, onderdelen A, B en D (elektronisch betekenen van derdenbeslag)

Het wetsvoorstel voorziet in regels voor het elektronisch betekenen van derdenbeslag. De deurwaarder is, voor zover deze ambtelijke werkzaamheden verricht, bestuursorgaan. Afdeling 2.3 (verkeer langs elektronische weg) van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing.

Het betekenen van een exploit kan mede worden aangemerkt als een bericht. Uitgegaan wordt van de opvatting dat het begrip «schriftelijk» een weergave door middel van schrifttekens inhoudt en dat hierbij niet relevant is wat de drager van de schrifttekens is. Dit kan papier, maar ook een elektronisch document zijn. Wezenlijk voor een bericht is dat het is bedoeld om te verzenden of reeds verzonden is. Onder het verzenden langs elektronische weg wordt iedere vorm van elektronische gegevensuitwisseling met een ander verstaan.

Een bericht kan niet elektronisch worden verzonden wanneer een vormvoorschrift zich tegen elektronische verzending verzet (artikel 2:13, tweede lid, onder b, Awb). Voor het betekenen van een beslagexploot volstaat niet dat de derde-beslagene (de geadresseerde) kenbaar maakt dat hij langs elektronische weg voldoende bereikbaar is. Daartegen verzetten zich de vormvereisten gesteld in de artikelen 46 tot en met 63 Rv. Zo bepaalt artikel 49 voor betekening aan een publiekrechtelijke rechtspersoon dat de betekening geschiedt ter plaatse waar het bestuur zitting of kantoor houdt, of aan de persoon of de woonplaats van het hoofd van dat bestuur.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van een elektronisch systeem kan van betekening op die wijze geen sprake zijn. Het is om die reden noodzakelijk om te voorzien in aanvullende bepalingen om het elektronisch derdenbeslag mogelijk te maken.

In artikel I, onderdeel A, wordt artikel 45 Rv gewijzigd, door een nieuw tweede lid toe te voegen waarin wordt bepaald dat de deurwaarder die bevoegd is exploit te doen, dit ook elektronisch kan doen wanneer de wet dit bepaalt. In de artikelen 46 tot en met 63 Rv worden verschillende methoden van betekening van een exploit genoemd, zoals bijvoorbeeld in geval van betekening aan een rechtspersoon aan het kantoor of aan de persoon of de woonplaats van een van de bestuurders (artikel 50). Met de wijziging van artikel 45 Rv wordt de elektronische betekening als een op zichzelf staande methode van betekening, die naast de in de artikelen 46 tot en met 63 Rv genoemde methoden kan worden gebruikt, geïntroduceerd.

In artikel 45, tweede lid (huidig), Rv wordt aangegeven welke gegevens een exploit tenminste vermeldt. Ingevolge onderdeel e vermeldt het exploit degene aan wie afschrift van het exploit is gelaten, onder vermelding van diens hoedanigheid. Aangezien bij het elektronisch betekenen van een exploit geen afschrift zal worden gelaten aan een persoon, maar aan een elektronisch adres, wordt onderdeel e in artikel I, onderdeel A, gewijzigd, opdat het exploit, in geval van betekening aan een elektronisch adres als bedoeld in artikel 45, tweede lid (nieuw), Rv het elektronisch adres vermeldt. Het huidige tweede tot en met vierde lid worden voorts vernummerd tot derde tot en met vijfde lid.

In artikel I, onderdeel B, wordt voorgesteld om een derde de mogelijkheid te bieden om aan een daartoe door de minister van Justitie aan te wijzen organisatie, waarbij gedacht wordt aan de KBvG of de Belastingdienst, aan te geven dat aan hem elektronisch afschrift kan worden gelaten van een beslagexploot aan een door hem opgegeven elektronisch adres. Het

is vervolgens aan die organisatie om er voor zorg te dragen dat de deurwaarders ervan op de hoogte worden gesteld aan wie en aan welk elektronisch adres zij elektronisch exploit kunnen laten.

Bij algemene maatregel van bestuur zullen regels gegeven worden aangaande de registratie van de elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan.

Het afschrift van het elektronisch exploit aan het elektronisch adres zal gelden als het oorspronkelijke exploit.

Ingevolge artikel 475, derde lid, Rv kan alleen aan het elektronisch adres van een derdebeslagene beslagexploot worden gelaten indien *deze derde* een elektronisch adres heeft opgegeven. Ten aanzien van onder meer rechtspersonen is – op grond van artikel 50 e.v. Rv – rechtsgeldige betekening mogelijk door betekening aan een van de bestuurders van die rechtspersoon. Nu is het mogelijk dat rechtspersoon (A) als derdebeslagene geen opgave heeft gedaan van een elektronisch adres, maar rechtspersoon (B), die bestuurder van rechtspersoon (A) is, wel. Gelet op de redactie van artikel 475, derde lid, Rv is in dat geval betekening van een beslagexploot aan een rechtspersoon (B) in zijn hoedanigheid van bestuurder van rechtspersoon (A) niet mogelijk nu rechtspersoon (B) niet de derdebeslagene is.

Naast elektronisch betekenen aan het elektronisch adres blijft het mogelijk om op conventionele wijze te betekenen aan de woonplaats. Er wordt in het wetsvoorstel bewust niet voorzien in een verplichting om een elektronisch adres beschikbaar te stellen. Hoewel het hebben van een elektronisch adres voor betekening van derdenbeslagen met name voor (grotere) ondernemingen en instellingen profijtelijk zal zijn, is het doen van opgave van een elektronisch adres in beginsel ook mogelijk voor kleinere organisaties en natuurlijke personen. Hierbij moet worden opgemerkt dat de registratie van gegevens van natuurlijke personen een persoonsregistratie is als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Toepasselijke verplichtingen die voortvloeien uit deze wet zijn daarom in dat geval van kracht.

Wanneer er gekozen is voor een elektronisch adres, zal vanzelfsprekend de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van de elektronische betekening moeten worden gegarandeerd. Indien een bestuursorgaan een bericht elektronisch verzendt, doet hij dit op een voldoende betrouwbare en vertrouwelijke manier, gelet op de aard en de inhoud van het bericht en het doel waarvoor het wordt gebruikt (artikel 2:14, derde lid, Awb). Daarbij zijn een aantal punten van belang. Zo is het van belang dat vaststaat dat het document inderdaad afkomstig is van de gerechtsdeurwaarder. De gegevens, zoals tijdstip en datum, dienen volledig te zijn en niet onbevoegdlijk gewijzigd te kunnen worden. Het document moet gefixeerd kunnen worden. Verder is van belang dat het document alleen toegankelijk is voor de derde-beslagene. Ingevolge de Wbp dienen persoonsgegevens op een behoorlijke en zorgvuldige wijze te worden verwerkt. De Wbp vereist een passend beveiligingsniveau. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt in het vierde lid van artikel 475 Rv bepaald dat in een algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid. Onderwerpen als encryptie van gegevens en ontvangstbevestiging kunnen daarin aan de orde komen.

Een bijzondere manier waardoor voor een belangrijk deel de betrouwbaarheid van een document kan worden gerealiseerd, is de elektronische handtekening. De artikelen 3:15a en 15b BW geven regels over het gebruik van de elektronische handtekening. Ingevolge artikel 3:15c BW vinden de bepalingen over de elektronische handtekening in het BW overeenkomstige toepassing buiten het vermogensrecht, voor zover de aard van de rechtshandeling of van de rechtsbetrekking zich daartegen niet verzet (artikel 3:15c BW). In artikel 2:16 Awb zijn de artikelen 3:15a, tweede tot en

met zesde lid, en 3:15b BW uitdrukkelijk van overeenkomstige toepassing verklaard, voor zover de aard van het bericht zich daartegen niet verzet. Deze bepalingen kunnen ook in de hier bedoelde gevallen worden toegepast.

Onder een elektronische handtekening wordt verstaan elektronische gegevens die zijn vastgehecht aan of logisch geassocieerd zijn met andere elektronische gegevens en die worden gebruikt als middel voor authenticatie (artikel 3:15a lid 4). Elektronische handtekeningen moeten voldoende betrouwbaar zijn om ze gelijk te kunnen stellen met handgeschreven handtekeningen. De geavanceerde elektronische handtekening, waar de gerechtsdeurwaarders ook nu al mee werken, is daarvan een voorbeeld. Van deze handtekening is sprake indien de handtekening op unieke wijze aan de ondertekenaar is verbonden, zij het mogelijk maakt de ondertekenaar te identificeren, zij tot stand is gekomen met middelen die de ondertekenaar onder zijn uitsluitende controle kan houden en zij op zodanige wijze aan de gegevens waarop zij betrekking heeft is verbonden, dat elke wijziging achteraf van gegevens kan worden opgespoord. Een geavanceerde elektronische handtekening kan met elke willekeurige techniek worden aangemaakt zolang aan de genoemde voorwaarden wordt voldaan. Een veel gebruikte techniek is de «digitale handtekening». Ook bij het leggen van elektronisch derdenbeslag zullen de gerechtsdeurwaarders van de geavanceerde elektronische handtekening gebruik maken. Volledigheidshalve zij opgemerkt dat artikel 45, vierde lid, Rv niet in de weg staat aan het gebruik van een elektronische handtekening. Met betrekking tot de door de Adviescommissie voor het Burgerlijk Procesrecht signaleerde risico van het uitvallen van het elektronisch systeem kan gewezen worden op artikel 3:37 lid 3 (en 4) BW. Ingevolge het derde lid moet een tot een bepaalde persoon gerichte verklaring, om haar werking te hebben, die persoon hebben bereikt. Een verklaring die hem tot wie zij was gericht, niet of niet tijdig heeft bereikt, heeft echter ook haar werking indien dit niet of niet tijdig bereiken het gevolg is van zijn eigen handeling, van de handeling van personen voor wie hij aansprakelijk is, of van andere omstandigheden die zijn persoon betreffen en rechtvaardigen dat hij het nadeel draagt.

In artikel I, onderdeel D, wordt artikel 720 Rv gewijzigd, opdat het ook mogelijk wordt om te betekenen aan een elektronisch adres in geval van conservatoire beslaglegging onder derden.

De voorgestelde wijzigingen kunnen ook door belastingdeurwaarders worden toegepast nu deze op grond van artikel 4 jo. 13 e.v. van de Invorderingswet 1990 overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering dwangbevelen kunnen betekenen en ten uitvoer kunnen leggen.

Artikel I, onderdeel C (opvragen gegevens werkgever schuldenaar bij UWV)

Een schuldeiser die over een executoriale titel tegen zijn schuldenaar beschikt, kan beslag leggen onder een derde die bijvoorbeeld loon of een uitkering verschuldigd is aan die schuldenaar (artt. 475 e.v. Rv). Artikel 475g Rv regelt de informatieplichten van de schuldenaar en derden jegens de deurwaarder. De schuldenaar is verplicht om zijn bronnen van inkomsten desgevraagd aan de deurwaarder, die gerechtigd is tegen hem beslag te leggen, door te geven. Een deurwaarder is gerechtigd beslag te leggen wanneer hij een verlof of titel kan overleggen. Weigert de schuldenaar om zijn bronnen van inkomsten te noemen, dan heeft de deurwaarder de volgende mogelijkheden om deze bronnen te achterhalen:

- hij kan middels bij de gemeentelijke basisadministratie op te vragen persoonsgegevens en het sofi-nummer van de schuldenaar uitkeringsgegevens opvragen bij het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) (wanneer de Wet algemene bepalingen BSN

- (Kamerstukken I 2005/06, 30 312, A) en de daarbij behorende aanpassingswet (thans nog niet ingediend) in werking treedt, betreft het niet langer het sofi-nummer, maar het burgerservicenummer);
- bij een vermoeden wie de werkgever is, kan hij zich tot deze werkgever wenden, teneinde zijn vermoeden te bevestigen. De werkgever is verplicht hierop te antwoorden.

Heeft de deurwaarder geen vermoeden wie de werkgever is, dan zal de schuldeiser zich nogal eens wenden tot een handelsinformatiebureau om deze informatie te achterhalen.

Voorgesteld wordt de informatiebevoegdheid van gerechtdeurwaarders in die zin uit te breiden dat een gerechtsdeurwaarder zich tot het UWV kan richten teneinde te achterhalen wie de werkgever van de schuldenaar is. Informatie die op grond van artikel 475g Rv toch al aan de schuldenaar of bij een vermoeden aan zijn werkgever gevraagd kan worden, kan zo op efficiëntere wijze (rechtstreeks bij het UWV en zonder inschakeling van een handelsinformatiebureau) worden ingewonnen. Het gaat om verstreking van gegevens aan deurwaarders die handelen als bestuursorgaan voor de uitvoering van een bij wet opgedragen taak (de tenuitvoerlegging van een executoriale titel). Voor zover het gegevens betreft die in het kader van de belastingheffing zijn verzameld, is de voorgestelde wijziging in lijn met artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de voorgestelde opzet daarvan (Kamerstukken II 2005/06, 30 322, nr. 2).

De deurwaarder zal de informatie door middel van een elektronisch systeem bij het UWV kunnen opvragen. Er wordt momenteel reeds op elektronische wijze informatie met het UWV uitgewisseld waar het gaat om het navragen van bestaande uitkeringsverhoudingen (via het zogenoemde RINIS systeem; eveneens op grond van artikel 475g Rv). Hierbij wordt gebruik gemaakt van het sofi-nummer (burgerservicenummer). Wanneer de voorgestelde uitbreiding van de informatiebevoegdheid tot stand komt, wordt de bestaande elektronische berichtuitwisseling met het UWV daarmee uitgebreid; er zal ook kunnen worden gevraagd naar bestaande werkverhoudingen. Dit is door het UWV positief beoordeeld. Wel benadrukt het UWV dat de door haar verstrekte gegevens niet voor andere doeleinden (bijvoorbeeld incassodiensten) zouden mogen worden gebruikt dan voor beslaglegging en evenmin aan derden zouden mogen worden verstrekt. Het wetsvoorstel is aan deze suggestie aangepast. In artikel 475g, vierde lid, wordt bepaald dat de gerechtsdeurwaarder alleen gegevens bij het UWV kan opvragen indien hij dit doet ten behoeve van de beslaglegging tegen een schuldenaar tegen wie hij gerechtigd is beslag te leggen. Daarmee wordt het doel van de gegevensbevraging expliciet genoemd. De Wet bescherming persoonsgegevens is van toepassing; de gegevens kunnen niet voor andere doeleinden dan waarvoor zij zijn ingewonnen worden gebruikt of aan derden worden verstrekt.

Met betrekking tot de aansprakelijkheid voor onvoldoende beveiligd elektronisch verkeer gelden de algemene regels inzake aansprakelijkheid van het Burgerlijk Wetboek. Daarnaast voorzien de Gerechtsdeurwaarderswet en de Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders in regels van tuchtrecht.

De voorgestelde wijzigingen van het nieuwe vijfde en zesde lid houden in dat de deurwaarder ook voor de uitoefening van de in het nieuwe vierde lid genoemde informatiebevoegdheid het sociaal-fiscaal nummer (burgerservicenummer) van de schuldenaar op kan vragen bij de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens. De deurwaarder mocht het sociaal-fiscaal nummer (burgerservicenummer) van de schuldenaar reeds opvragen om te achterhalen wie periodieke betalingen aan de schuldenaar verricht of schuldig is. Het betreft dan ook geen nieuwe bevoegdheid om dit nummer op te vragen. Ook hier geldt dat de deurwaarder het nummer uitsluitend mag gebruiken voor het opvragen van de in het derde en vierde lid bedoelde gegevens bij de daar bedoelde personen of instanties, die zelf reeds gerechtigd zijn tot het gebruik van het nummer.

Artikel II

Ook een afschrift in niet-elektronische vorm kan kosteloos worden verstrekt op verlangen van de derde-beslagene. Dit kan bijvoorbeeld van belang zijn wanneer de derde-beslagene in een gerechtelijke procedure een afschrift van het exploit moet overleggen.

Artikel III

In artikel III wordt bepaald dat de inwerkingtreding van deze wet wordt bepaald bij koninklijk besluit.

De staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 4

ADVIES RAAD VAN STATE EN NADER RAPPORT¹

Hieronder zijn opgenomen het advies van de Raad van State d.d. 7 februari 2007 en het nader rapport d.d. 4 oktober 2007, aangeboden aan de Koningin door de staatssecretaris van Justitie. Het advies van de Raad van State is cursief afgedrukt.

Bij Kabinetsmissive van 15 januari 2007, no. 07.000070, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag, met memorie van toelichting.

Het wetsvoorstel maakt het mogelijk dat het exploit van derdenbeslaglegging op elektronische wijze wordt gedaan. Voorts opent het de mogelijkheid voor deurwaarders om in voorkomende gevallen informatie te verkrijgen van een door de Minister van Justitie aan te wijzen bestuursorgaan – dat zal zijn: het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV)² – omtrent personen en instanties die aan een schuldenaar periodieke betalingen (lonen, uitkeringen) verrichten.

De Raad van State onderschrijft de strekking van het wetsvoorstel, maar maakt opmerkingen over de registratie van degenen die exploiten van derdenbeslaglegging elektronisch willen ontvangen en over delegatie van de bevoegdheid tot nadere regeling. Hij is van oordeel dat in verband daarmee enige aanpassing van het voorstel wenselijk is.

Bij Kabinetsmissive van 15 januari 2007, nr. 07.000070, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan de Minister van Justitie te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 7 februari 2007, nr. W03.07.0009/II, bied ik U hierbij aan.

1. Registratie van degenen die zich aanmelden voor elektronische ontvangst van exploit van derdenbeslag en de rechtsgevolgen daarvan

a. Het wetsvoorstel bepaalt dat degene die op elektronische wijze exploiten van derdenbeslag wil ontvangen, zich hiervoor door opgave van een elektronisch adres kan aanmelden bij een door de Minister van Justitie aangewezen organisatie. Het wetsvoorstel zwijgt op het punt van afmelding of aanpassing van (elektronische adres)gegevens. Ook is niet duidelijk of – en zo ja: hoe

¹ De oorspronkelijke tekst van het voorstel van wet en van de memorie van toelichting zoals voorgelegd aan de Raad van State is ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

² Memorie van toelichting, algemeen, eerste alinea.

degene die de registratie voert, eigener beweging kan beslissen tot het schrappen van een opgave.

Een correcte registratie is voor elektronische betekening van een exploit van derdenbeslaglegging – en daarmee voor de geldigheid van dat beslag – onontbeerlijk. De Raad adviseert daarom het wetsvoorstel aan te vullen met regels omtrent de wijze van wijziging van gegevens, afmelding voor de elektronische ontvangst van exploten van derdenbeslaglegging en het schrappen van geregistreerden door degene die de registratie voert, alsmede de gevolgen hiervan.

b. Het wetsvoorstel sluit niet uit dat natuurlijke personen zich aanmelden voor elektronische exploitontvangst. Dat maakt de registratie van de gegevens van aangemelden in zoverre tot een persoonsregistratie als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). In de memorie van toelichting is geen aandacht besteed aan de mogelijkheid dat natuurlijke personen zich aanmelden, noch aan de toepasselijke verplichtingen die voortvloeien uit de Wbp. De Raad adviseert de memorie van toelichting aan te vullen.

c. De Raad merkt dat op dat beslaglegging onder een privaatrechtelijke rechtspersoon mogelijk is door betekening van het beslagexploot aan de bestuurder – die niet noodzakelijkerwijs een natuurlijk persoon hoeft te zijn – van die rechtspersoon.¹ De vraag rijst of in geval van beslaglegging onder een rechtspersoon die zich niet heeft aangemeld voor elektronische ontvangst van exploten, rechtsgeldig beslag kan worden gelegd door elektronische betekening aan een bestuurder van die rechtspersoon, als die bestuurder zich wel heeft aangemeld voor elektronische exploitontvangst. De Raad adviseert in de memorie van toelichting op deze situatie in te gaan en zo nodig een nadere voorziening te treffen.

1a.

In zijn advies merkt de Raad terecht op dat het wetsvoorstel thans geen regels bevat voor de wijze waarop mogelijke wijzigingen, in welke vorm dan ook, in de registratie van de elektronische adressen kunnen plaatsvinden. Het advies van de Raad van State heeft daarom aanleiding gegeven het wetsvoorstel en de memorie van toelichting op dit punt aan te passen.

In het vierde lid van artikel 475 is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden gegeven aangaande de registratie en dat deze regels betrekking kunnen hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan.

1b.

Conform het advies van de Raad is de memorie van toelichting op het punt van registratie van natuurlijke personen aangevuld. In beginsel is het doen van opgave van een elektronisch adres ook mogelijk voor natuurlijke personen. Ten aanzien van de registratie van gegevens van natuurlijke personen is de Wet bescherming persoonsgegevens toepasselijk.

1c.

Naar aanleiding van het advies van de Raad is in de memorie van toelichting op deze situatie ingegaan. Ingevolge artikel 475, derde lid, Rv kan alleen aan het elektronisch adres van een derdebeslagene beslagexploot worden gelaten indien *deze derde* een elektronisch adres heeft opgegeven. Op grond hiervan is – in geval van derdenbeslag – betekening van een beslagexploot aan het elektronisch adres van een rechtspersoon, in diens hoedanigheid van bestuurder van een andere rechtspersoon die derdebeslagene is, niet mogelijk.

2. Delegatie van regelingsbevoegdheid

Het voorgestelde artikel 475, vierde lid, biedt de grondslag voor een ministeriële regeling met betrekking tot de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van een elektronisch uit te brengen exploit van derdenbeslaglegging, alsmede de voorwaarden waaronder en de wijze waarop het elektronisch exploit wordt uitgebracht.

De Raad onderschrijft de noodzaak tot het stellen van dergelijke regels. Het uitbrengen van een elektronisch exploit van derdenbeslag heeft verstrekkinge gevolgen, zowel voor de derde-beslagene als voor de schuldenaar en brengt

¹ Artikel 50 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv); vergelijk ook de artikelen 51 en 52 Rv over betekening aan maatschappen, personenvennootschappen, curatoren, bewindvoerders en dergelijke.

voorts uitwisseling van persoonsgegevens met zich. De Raad wijst er daarom op dat behalve wanneer het gaat om louter technische regels, voorzieningen op dit terrein zouden moeten worden gesteld bij algemene maatregel van bestuur.¹ Hij adviseert de voorgenomen uitwerking van het voorgestelde artikel 475, vierde lid, nader toe te lichten en zonodig de delegatieregeling te preciseren.

2.

Het advies van de Raad heeft aanleiding gegeven de delegatieregeling te preciseren en nader toe te lichten.

In artikel 475, vierde lid, Rv is bepaald dat in een algemene maatregel van bestuur regels aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid worden opgenomen.

3. *Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Raad naar de bij het advies behorende bijlage.*

3.

Met de redactionele kanttekeningen van de Raad, opgenomen in de bij het advies behorende bijlagen, is rekening gehouden.

Ten aanzien van de in het tweede gedachtestreepje genoemde kanttekening is de memorie van toelichting dienovereenkomstig aangepast.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

*De Vice-President van de Raad van State,
H. D. Tjeenk Willink*

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

¹ Vergelijk ook advies no. W03.06.0120/I (Voorstel van wet afschaffing procureaat), punt 1a.

**Bijlage bij het advies van de Raad van State betreffende
no. W03.07.0009/II met redactionele kanttekeningen die de Raad in
overweging geeft.**

- In het opschrift en de considerans vermelden dat ook de Gerechtsdeurwaarderswet wordt aangepast.
- In artikel I, onderdeel A, subonderdeel 2, de vermelding van het elektronisch adres waaraan afschrift is gelaten niet koppelen aan het elektronische exploit van derdenbeslag, maar meer algemeen koppelen aan het feit dat een elektronisch exploit is uitgebracht, zoals bedoeld in het voorgestelde artikel 45, tweede lid.
- In artikel I, onderdeel C, subonderdeel 1, «aan het door Onze Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan» vervangen door: aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan. (Deze wijziging maakt mogelijk dat, indien gewenst, meer bestuursorganen worden aangewezen.)

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 7 december 2007

De vaste commissie voor Justitie,¹ belast met het voorbereidend onderzoek van dit voorstel van wet, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen. Onder het voorbehoud dat de hierin gestelde vragen en gemaakte opmerkingen voldoende zullen zijn beantwoord, acht de commissie de openbare behandeling van het voorstel van wet genoegzaam voorbereid.

Inhoud

1. Algemeen	1
2. Financiële gevolgen en administratieve lasten	2
3. Artikelen, Artikel I, onderdelen A, B en D (elektronisch betekenen van derdenbeslag)	2

1. Algemeen

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. De maatschappij kan niet dulden dat een uitspraak van de rechter onuitgevoerd blijft. De wet bepaalt daarom dat en hoe vonnissen ten uitvoer worden gelegd, indien daar niet vrijwillig aan wordt voldaan. Het is een van de taken van de wetgever om ervoor te zorgen dat dit effectief kan gebeuren. Met het huidige instrumentarium kan de gerechtsdeurwaarder uitkeringen wel, maar salarissen niet zo eenvoudig traceren.

Genoemde leden constateren dat het wetsvoorstel is ingegeven vanuit de doelmatigheid van de executie van vonnissen, en breder gezien om alle executorialie titels te bevorderen. Daarnaast constateren deze leden dat dit wetsvoorstel de administratieve lasten voor gerechtsdeurwaarders aanzienlijk vermindert.

Deze leden hebben nog enkele vragen die verband houden met een zorgvuldige uitvoering van dit wetsvoorstel.

De leden van de VVD-fractie hebben met instemming kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Deze leden onderschrijven het belang van een efficiënte en effectieve betekening door gerechtsdeurwaarders. Zij delen de mening van de regering dat de voorgestelde informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders, en de mogelijkheid van elektronisch

¹ Samenstelling:

Leden: Van de Camp (CDA), De Wit (SP), Van der Staaij (SGP), Kamp (VVD), Arib (PvdA), ondervoorzitter, De Pater-van der Meer (CDA), voorzitter, Çörüz (CDA), Joldersma (CDA), Gerkens (SP), Van Vroonhoven-Kok (CDA), Van Velzen (SP), Azough (GL), Griffith (VVD), Teeven (VVD), Verdonk (Verdonk), Kalma (PvdA), De Roon (PVV), Pechtold (D66), Heerts (PvdA), Thieme (PvdD), Kuiken (PvdA), Leijten (SP), Bouwmeester (PvdA), Van Toorenburg (CDA) en Anker (CU).

Piv. leden: Sterk (CDA), Langkamp (SP), Van der Vlies (SGP), Weekers (VVD), Smeets (PvdA), Schinkelshoek (CDA), Jager (CDA), Jonker (CDA), Roemer (SP), De Vries (CDA), Abel (SP), Halsema (GL), Dezentjé Hamming (VVD), Van Miltenburg (VVD), Zijlstra (VVD), Dijsselbloem (PvdA), Fritsma (PVV), Koşer Kaya (D66), Gill'ard (PvdA), Ouweland (PvdD), Spekman (PvdA), Van Gijlswijk (SP), Bouchibti (PvdA), Van Haersma Buma (CDA) en Slob (CU).

betekenen in geval van derdenbeslag (ook conservatoir beslag), hieraan een bijdrage kunnen leveren.

Het onderhavige wetsvoorstel maakt het mogelijk dat een exploit voor derdenbeslaglegging op elektronische wijze wordt betekend. Daarnaast opent het de mogelijkheid voor deurwaarders om in voorkomende gevallen informatie te verkrijgen van een door de minister van Justitie aan te wijzen bestuursorgaan (het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV), omtrent personen en instanties die aan een schuldenaar periodieke betalingen (lonen, uitkeringen) verrichten. Met de regering, Actal, het UWV en de Koninklijke Beroepsorganisatie Gerechtsdeurwaarders (KBvG) zijn deze leden positief gestemd over de te verwachten verbeteringen en voordelen zoals de kostenbesparing (voor gerechtsdeurwaarders maar ook schuldenaar), administratieve lastenverlichting (voor gerechtsdeurwaarders en bedrijfsleven), efficiëntere communicatie over en snellere verwerking van derdenbeslag.

De leden van de VVD-fractie hebben ten aanzien van de wijzigingen nog enkele vragen.

De leden van de SP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Zij hebben hierover nog enige opmerkingen en vragen.

2. Financiële gevolgen en administratieve lasten

De leden van de CDA-fractie zijn onder de indruk van de administratieve lastenvermindering die behaald kan worden door de deurwaarder de bevoegdheid te geven, waardoor zij informatie op kunnen vragen bij het UWV in het geval van derdenbeslag. Deze leden vragen of de administratieve lastenbesparing wel reëel zijn geschat. Op basis waarvan zijn de kosten van € 50–€ 70, voor het inschakelen van een handelsinformatiebureau, berekend? Deze leden ontvangen berichten dat een verhaalsrapport op een in Nederland woonachtige natuurlijke persoon tussen de € 22,50 en € 30 kost. Is het waar dat bovenop het schattingsbedrag van € 2,50 dat het UWV gaat vragen, nog de kosten die de deurwaarder maakt om de bevraging te realiseren moeten worden opgeteld? Hoe hoog bedraagt de administratieve lastenvermindering inclusief deze correctie? Is het waar dat de kosten voor het inschakelen van een handelsinformatiebureau niet door de schuldenaar, maar door de schuldeiser worden gedragen, waardoor dit traject geen lastenvermindering voor de schuldeiser (het bedrijfsleven) oplevert.

De leden van de SP-fractie verwelkomen, wat betreft de voorgestelde wijziging van de informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders, de verbetering van doelmatigheid, alsmede het verlagen van de kosten bij beslaglegging.

3. Artikelen

Artikel I, onderdelen A, B en D (elektronisch betekenen van derdenbeslag)

De leden van de CDA-fractie vinden de mogelijkheid van elektronische betekening in geval van derdenbeslag een belangrijke verbetering. Hierdoor kan sneller worden gecommuniceerd en wordt de kostprijs van het beslagexploot aanmerkelijk verlaagd. De leden van de CDA-fractie kunnen zich vinden in de keuze om niet te voorzien in een verplichting om een elektronisch adres beschikbaar te stellen. Het is belangrijk dat burgers en ondernemingen zelf de vrijheid hebben om te kiezen voor het hebben van een elektronisch adres voor derdenbeslagen. Op welke wijze bevordert de regering dat burgers en ondernemingen toch kiezen voor de opgave van een elektronisch adres? Per slot van rekening worden de kosten van

beslaglegging doorberekend, hierdoor kan ook de derde zelf baat hebben bij het kiezen voor de meest efficiënte wijze van beslag leggen. Licht het niet voor de hand dat daarom in plaats van een «nee, mits» benadering, uit wordt gegaan van een «nee, tenzij» benadering. Men zou gebruik kunnen maken van de opgaven van de e-mailadressen bij de Belastingdienst, er vindt al opgave plaats waardoor de Belastingdienst reeds over veel informatie beschikt. Vervolgens hoeft alleen aan betrokkenen gevraagd te worden of zij bezwaar hebben tegen ontvangst van een elektronisch afschrift van het exploit, deze leden ontvangen graag een reactie van de regering hierover.

De leden van de CDA-fractie merken op dat artikel 45 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) blijkens het wetsvoorstel een zuiver generieke bepaling lijkt te worden op het stuk van het elektronisch exploit. Dit artikel kondigt namelijk aan dat elders in de wet bepaald wordt dat een zeker exploit elektronisch kan worden betekend. De wetgever wil nu het exploit van derdenbeslag vooraan als het enig elektronisch exploit. Is het voorzienbaar dat, indien het elektronisch beslag onder derden een succes blijkt te zijn, de stap kan worden gezet naar een ander elektronisch exploit? Bijvoorbeeld een elektronische dagvaarding aan justitiabelen die daarmee hebben ingestemd.

De leden van de CDA-fractie lezen in de memorie dat wanneer een derde besluit om de mogelijkheid te bieden aan hem elektronisch te betekenen, hij geacht wordt dat te melden bij de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) of de Belastingdienst. Genoemde leden vragen hoe het woordje «of» geïnterpreteerd moet worden. Is het de bedoeling dat de regering nog een keuze maakt tussen beide loketten, of kan men bij beide loketten terecht?

Voorts lezen de leden van de CDA-fractie dat bij Algemeen Maatregel van Bestuur (AMvB) regels zullen worden gegeven aangaande de registratie van de elektronische adressen. In reactie op de opmerking van de Raad van State hieromtrent dat ook moet worden voorzien in regels met betrekking tot de wijziging van gegevens en de afmelding voor elektronische ontvangst, antwoordt de regering dat zulks in de AmvB verwerkt zal worden. Echter, het register biedt daarmee nog steeds geen garantie voor de juistheid van de opgegeven adressen. Hoe denkt de regering hiermee om te gaan?

In het verlengde daarvan vragen genoemde leden welk adres de derde moet opgeven. Is dat het algemene e-mailadres van het bedrijf waar de schuldenaar werkt («info@....nl»), of het hoofd van de personeelsafdeling, of het hoofd van de juridische afdeling, of de baas? Genoemde leden menen dat het moeilijk is extern te bepalen welk intern adres het meest geschikt is. Zou niet bepaald moeten worden dat het adres exclusief beschikbaar moet worden gehouden voor elektronische beslagen? Deze leden menen dat als het beslag tegen geringere kosten kan worden gelegd, de schuldenaar voor een geringer bedrag behoort te worden belast. Is de regering voornemens om het schuldenaarstarief voor ambts-handelingen, zoals dat is vastgelegd in het Besluit tarieven ambts-handelingen gerechtsdeurwaarders (Btag), te verlagen?

Met betrekking tot artikel 475 Rv vragen de leden van de CDA-fractie of dit tekstvoorstel niet een openingszin als «dit beslagexploit kan ook elektronisch worden gedaan» mist? Deze leden menen dat eerst bepaald moet worden dat het beslagexploit ook elektronisch kan worden betekend, dan de wijze waarop dat zou moeten worden ingevuld. Het derde lid beschrijft nu slechts de werkwijze. Hierover ontvangen deze leden graag een reactie.

De leden van de VVD-fractie hebben ten aanzien van de noodzakelijke aanvullende bepaling voor het realiseren van de elektronische betekening een vraag over de registratie van elektronische adressen. In de memorie van toelichting geeft de regering aan dat het noodzakelijk is dat het elektronisch adres is vastgelegd, wil men van de mogelijkheid van elektronisch betekenen (en ontvangen van een elektronisch beslagexploot) gebruik kunnen maken. Hiertoe kan een derde (rechtspersonen en natuurlijk personen) het betreffende elektronisch adres opgeven bij een door de minister van Justitie aan te wijzen organisatie. Hierbij wordt gedacht aan de KBvG of de Belastingdienst. Kan de regering nader toelichten welke argumenten er voor beide opties worden afgewogen en op welke termijn de regering voornemens is hier een beslissing over te nemen? Zullen er door de genoemde organisatie vervolgens kosten in rekening worden gebracht voor het opnemen van de elektronische adressen? In de memorie van toelichting staat dat in een AMvB nadere regels gesteld worden aangaande de registratie, zullen hierin ook de organisatie, de kosten en andere aspecten worden opgenomen. Graag hierop een nadere toelichting.

De leden van de VVD-fractie willen de regering eveneens vragen toelichting te geven op de AMvB waarin nadere regels worden gesteld met betrekking tot betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid. Zij vragen met name nader inzicht in de mogelijkheden en gevolgen (extra kosten en administratieve lasten) van encryptie en ontvangstbevestigingen.

Uit het oogpunt van privacybescherming stellen de leden van de VVD-fractie de vraag of de gerechtsdeurwaarders, en de bij hen werkzame personen, in het kader van uitvoering van deze wet, nog zouden moeten worden gescreend? Betekent het niet voldoen aan de voorschriften van deze wet dat gerechtsdeurwaarders hun beroep niet meer kunnen uitoefenen of geen beroep meer kunnen doen op de faciliteiten die deze wet biedt? Graag een toelichting op deze punten van de regering.

De leden van de VVD-fractie lezen in de memorie van toelichting dat de bepalingen uit boek drie van het Burgerlijk Wetboek (BW) inzake de elektronische handtekening ook in de in het onderhavige wetsvoorstel kunnen worden toegepast. Is de regering het met de aan het woord zijnde leden eens dat de elektronische handtekening voorwaarde zou moeten zijn voor het gebruik van elektronische betekening? Zo neen, waarom niet? Kan de regering inzichtelijk maken hoeveel gerechtsdeurwaarders en andere actoren die een rol spelen bij het betekenen van het derdenbeslag, al gebruik maken van de elektronische handtekening?

De leden van de VVD-fractie willen graag ook nog een korte toelichting van de regering krijgen op het verschil tussen de «elektronische» en de «digitale» handtekening (blz. 5 memorie van toelichting).

Met betrekking tot de bevoegdheid gegevens op te vragen bij het UWV over de werkgever van de schuldenaar willen de leden van de leden van de VVD-fractie de regering vragen wie en met welk doel er momenteel al gebruik maken van het (elektronisch) navragen van bestaande uitkeringsverhoudingen?

Voorts vragen deze leden of de regering in de nabije toekomst nadere gebruiksmogelijkheden voorziet, eventueel door andere organisaties, voor het gebruik van zowel het elektronisch betekenen als de informatiebevoegdheid?

De leden van de SP-fractie zijn van mening dat er een goede waarborg moet komen om het ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens uit te sluiten. De dubbele positie van gerechtsdeurwaarders, zowel een

ambtelijke- als een niet ambtelijke taak, brengen het gevaar mee van onbevoegd gebruik van verkregen gegevens. Waarom is de suggestie van het UWV, om bij aanvragen te eisen dat een vonnisnummer wordt meegezonden ter verificatie van rechtmatigheid van de aanvraag, niet overgenomen? Hoe kan worden gegarandeerd dat de verkregen gegevens alleen voor het doel worden gebruikt waarvoor ze zijn verstrekt? Met het invoeren van de mogelijkheid van elektronische betekening van derdenbeslag kan door deze leden worden ingestemd. Zij merken daarbij op dat wel moet worden voorzien in een afdoende garantie voor betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid. Schuldenaars mogen niet de dupe worden van falende automatisering. Is het te gebruiken elektronisch systeem voldoende getest om een ongestoord gebruikt per datum invoering te kunnen garanderen, zo vragen de leden van de SP-fractie.

Artikel 1, onder C (opvragen gegevens werkgever schuldenaar bij UWV)

De leden van de CDA-fractie vragen of niet het gevaar bestaat dat misbruik wordt gemaakt van de nieuwe regeling. Hoe beoordeelt de regering dit risico, en hoe denkt zij daarmee om te gaan? In dit kader vragen deze leden of de regering kan bevestigen dat geen gegevens kunnen worden opgevraagd voordat een vordering ook daadwerkelijk is toegevoegd? In het zogenaamde RINIS-systeem zou een code voor een vonnisnummer kunnen worden toegevoegd waarmee alleen gegevens opgevraagd kunnen worden als gerechtsdeurwaarders een nummer van een vonnis voor de beslaglegging kunnen geven, graag een reactie hierop. De aan het woord zijnde leden hebben ook behoefte aan een nadere toelichting op de wijze waarop de controle plaatsvindt op de gegevensverstrekking aan de gerechtsdeurwaarders. Deelt de regering de opvatting van deze leden dat een deugdelijke controle alleen kan plaatsvinden als het UWV ook de loggegevens, van de opgevraagde gegevens aan de hand waarvan kan worden gecontroleerd in welke fase van een bepaalde zaak de gegevens zijn opgevraagd (dus voor- of nadat de vordering rechterlijk werd toegewezen), ter beschikking stelt? Is het waar dat de huisaccountant van de gerechtsdeurwaarder moet controleren of de informatie op deugdelijke wijze is achterhaald? Hoe is de onafhankelijkheid dan gewaarborgd?

Deze leden constateren dat ook door het College Bescherming Persoonsgegevens controle kan plaatsvinden, hiertoe moet een klacht door de betrokkene zelf worden ingediend. Deze leden vragen hoe de betrokkene kan weten dat hij een klacht zou moeten indienen, indien de gegevens worden opgevraagd in een fase waarbij het nog niet is geoorloofd dat er gegevens bij het UWV zijn opgevraagd? Verdient het overweging om als één van de waarborgen in te bouwen dat de schuldenaar bij iedere bevraging daarvan in kennis wordt gesteld? Dat zou onder andere kunnen door een melding in «mijn gegevens» van de schuldenaars DigiD te plaatsen met daarin de gegevens van de deurwaarder die opvraag heeft gedaan. Via zijn DigiD kan de schuldenaar een e-mail of sms ontvangen waarin aangegeven wordt dat er een belangrijke melding in «mijn gegevens» is achtergelaten. De leden van de CDA-fractie ontvangen hierover graag een reactie.

De voorzitter van de commissie,
De Pater-van der Meer

Adjunct-griffier van de commissie,
Elagab

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 31 maart 2008

Met belangstelling heb ik kennis genomen van de opmerkingen en vragen van de leden van de fracties van het CDA, de VVD en de SP. Het stemt mij tevreden dat deze leden zich kunnen vinden in het wetsvoorstel.

Financiële gevolgen en administratieve lasten

De leden van de CDA-fractie vragen zich ten aanzien van de berekende administratieve lastenmindering af, op basis waarvan de genoemde kosten voor het inschakelen van een handelsinformatiebureau (van € 50,- tot € 70,-) zijn berekend. Tevens vragen de leden zich af of, bovenop de geschatte kosten voor het elektronisch opvragen van werkgeversinformatie bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) van € 2,50 per aanvraag, nog kosten die een gerechtsdeurwaarder maakt bij de bevraging moeten worden opgeteld, waardoor de berekende administratieve lasten mogelijk gecorrigeerd zouden moeten worden. Verder vragen de leden van de CDA-fractie zich af of het juist is dat de kosten voor het inschakelen van een handelsinformatiebureau niet door de schuldenaar maar door de schuldeiser worden gedragen, waardoor de wijziging geen lastenverlaging voor de schuldeiser (het bedrijfsleven) zou opleveren.

De in de toelichting genoemde schattingsbedragen voor het inschakelen van een handelsinformatiebureau zijn gebaseerd op cijfers die door gerechtsdeurwaarderskantoren zijn verstrekt. De schattingsbedragen geven de *gemiddelde* prijs weer die aan een gerechtsdeurwaarder voor een rapport in rekening wordt gebracht. Aangezien er een grote verscheidenheid in handelsinformatiebureaus en hun werkwijzen bestaat, is het mogelijk dat een handelsinformatiebureau soms een lager tarief hanteert. Deze lagere tarieven zijn verdisconteerd in genoemde gemiddelde schattingsbedragen.

De elektronische informatie-uitwisseling is voor de gerechtsdeurwaarders ingericht door de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (SNG). SNG is gelieerd aan de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). SNG initieert en zorgt voor de inrichting van beveiligde elektronische informatie-uitwisseling tussen gerechtsdeurwaarderskantoren en derden, waaronder het UWV. Alle gerechtsdeurwaarderskantoren

maken voor de elektronische informatie-uitwisseling gebruik van de diensten van SNG.

Het UWV brengt voor de geautomatiseerd verstrekte informatie geen kosten aan de gerechtsdeurwaarders in rekening. Voor de bestaande elektronische informatie-uitwisseling wordt voor inrichting en dekking van de exploitatie van de systemen door SNG aan gerechtsdeurwaarders een geringe vergoeding in rekening gebracht. Gerechtsdeurwaarders zullen ook voor de berichtuitwisseling ter zake de voorgestelde gegevensbeveiliging een geringe vergoeding betalen. Die vergoeding is gesteld op € 2,50 per aanvraag. De kosten van de aanvraag zijn beperkt tot dat bedrag en worden niet door de gerechtsdeurwaarder verhoogd.

Gelet op het bovenstaande zie ik geen aanleiding voor een correctie op de berekende administratieve lasten.

De kosten verbonden aan het inschakelen van een verhaalsinformatiebureau kunnen niet aan de schuldenaar worden doorbelast. Deze kosten worden betaald door de opdrachtgever van de gerechtsdeurwaarder, de schuldeiser. Dit betekent dat met het voorstel voor de schuldeiser een substantiële lastenvermindering wordt bereikt, aangezien hij niet meer de kosten van het handelsinformatiebureau (gemiddeld € 50,- tot € 70,- per rapport) in rekening gebracht krijgt.

Artikel I, onderdelen A, B en D (elektronisch betekenen van derdenbeslag)

De leden van de CDA-fractie vragen zich af op welke wijze de regering – vanwege de aanzienlijke kostenbesparing en de snellere communicatie – bevordert dat burgers en ondernemingen zullen kiezen voor de opgave van een elektronisch adres. Zij vragen zich hierbij tevens af of bij de keuze voor het gebruik van elektronische betekening het niet meer voor de hand ligt om uit te gaan van een benadering, waarbij (bijvoorbeeld gebruikmakend van bij de Belastingdienst opgegeven e-mailadressen) elektronische betekening het uitgangspunt zal zijn.

De mogelijkheid tot het leggen van elektronisch derdenbeslag zal naar verwachting (in eerste instantie) met name profijtelijk zijn voor instellingen en ondernemingen onder wie frequent derdenbeslag wordt gelegd. Zij kunnen met deze nieuwe wijze van derdenbeslaglegging immers een forse slag maken in het verbeteren van hun werkprocessen bij de ontvangst en afwikkeling van derdenbeslagen. Verder spelen bij de feitelijke uitwerking van het onderhavige wetsvoorstel aspecten als technische mogelijkheden en de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid een belangrijke rol. Deze aspecten maken dat het voor de hand ligt bij de keuze voor een systeem voor het leggen van elektronisch derdenbeslag aansluiting te zoeken bij reeds bestaande, beveiligde systemen, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van e-mailadressen maar van andersoortige elektronische adressen. Een mogelijke keuze voor een dergelijk beveiligd systeem maakt het in ieder geval op korte termijn – niet aannemelijk dat in groten getale onder burgers en kleine ondernemingen elektronisch derdenbeslag zal worden gelegd.

De instellingen en ondernemingen onder wie frequent derdenbeslag wordt gelegd zijn onder meer het UWV, de Sociale Verzekeringsbank (SVB), grotere gemeenten, banken, pensioenverzekeraars en grotere werkgevers. Met een aantal van deze instellingen en ondernemingen is reeds contact geweest over de mogelijkheid van elektronische beslaglegging. Door deze instellingen en ondernemingen is positief op het voorstel gereageerd.

Verder vragen de leden van de CDA-fractie zich af of het voorzienbaar is dat, indien elektronische betekening van derdenbeslag een succes blijkt te zijn, de stap kan worden gezet naar een ander elektronisch exploit, zoals een elektronische dagvaarding.

Het onderhavige wetsvoorstel past in een breder kader van projecten waarin gestreefd wordt om in alle rechtsgebieden de wettelijke belemmeringen voor het toepassen van ICT in het proces weg te nemen en ervoor te zorgen dat het gebruik van de elektronische snelweg wordt bevorderd. Als voorbeeld hiervan kunnen worden genoemd de projecten «Elektronische indiening dagvaarding» en «Eenvoudige procedures voor eenvoudige zaken». Het is derhalve heel wel voorstelbaar dat het elektronisch beslag onder een derde, bij gebleken succes, een eerste stap is op weg naar het ook elektronisch doen van andere exploitaties.

De leden van de CDA-fractie vragen zich ten aanzien van de in de memorie van toelichting genoemde organisaties – de KBvG of de Belastingdienst – waaraan de derde opgave van een elektronisch adres kan doen af of het de bedoeling is dat de regering nog een keuze maakt tussen beide loketten, of dat men bij beide loketten terecht kan. Ingevolge artikel 475, derde en vierde lid (nieuw) Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) zal een besluit worden genomen tot aanwijzing van een organisatie waaraan een derde een elektronisch adres kan opgeven. De in de memorie van toelichting genoemde organisaties zijn als voorbeeld opgenomen. Het is de bedoeling dat een keuze wordt gemaakt voor één organisatie, zodat een derde bij één loket terecht kan.

Voorts vragen de leden van de CDA-fractie zich af welk adres de derde moet opgeven, of dit adres exclusief voor elektronische derdenbeslagen moet worden gehouden en hoe de regering ermee om denkt te gaan dat het register geen garantie biedt voor de juistheid van de opgegeven adressen. Tevens willen de leden van de CDA-fractie weten of de regering voornemens is om het schuldenaarstarief voor ambtshandelingen, zoals vastgelegd in het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Btag), te verlagen. Tot slot vragen de leden van de CDA-fractie zich met betrekking tot artikel 475 Rv af of dit tekstvoorstel niet een openingszin als «dit beslagexploot kan ook elektronisch worden gedaan» mist.

De vraag welk adres een derde moet opgeven hangt nauw samen met de technische oplossing die gebruikt gaat worden voor de registratie en het elektronisch betekenen van derdenbeslag. In het wetsvoorstel wordt louter de bevoegdheid tot het elektronisch betekenen van derdenbeslag gecreëerd, los van de techniek die hiervoor gebruikt zal worden. Het ontwikkelen van een technische oplossing zal onder meer in samenspraak gaan met de gebruikers van het systeem zoals de voor registratie aangewezen organisatie en derden onder wie frequent beslag wordt gelegd. Zoals in het bovenstaande al kort is aangegeven zullen bij de ontwikkeling van een systeem aspecten als betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid een zeer belangrijke rol spelen. Deze aspecten maken dat het op dit moment voor de hand ligt bij de keuze voor een systeem voor registratie en voor het leggen van elektronisch derdenbeslag aansluiting te zoeken bij reeds bestaande, beveiligde systemen, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een e-mailadres maar van andersoortige elektronische adressen. Bij een dergelijke oplossing is sprake van een gesloten systeem waarbij gebruik wordt gemaakt van unieke adressen die exclusief beschikbaar zijn voor het doel waarvoor ze zijn gecreëerd (in dit geval voor het elektronisch betekenen van derdenbeslag). Genoemde problematiek met betrekking tot e-mailadressen is op deze wijze niet aan de orde.

De ontwikkeling en inrichting van het systeem vergt investeringen. Dat betekent feitelijk dat de kosten in eerste instantie zullen toenemen. Nadat deze investeringen zijn terugverdiend, ligt het in de rede dat het tarief zoals opgenomen in het Btag op dit onderdeel onder de loep wordt genomen en de kostprijsberekening waarop het tarief is gebaseerd opnieuw wordt uitgevoerd. Gedacht kan worden aan een evaluatie van het systeem enkele jaren na de datum van invoering van de regeling. Het

is de verwachting dat de kosten van het elektronisch derdenbeslag daarna verlaagd zullen kunnen worden.

Het onderhavige wetsvoorstel voorziet in een alternatieve wijze van betekening van derdenbeslag, die zal bestaan naast de reguliere wijze van betekening. De leden 1 en 2 van artikel 475 Rv zien op de reguliere wijze van betekening, de nieuw toegevoegde leden 3 en 4 van artikel 475 Rv zien op de mogelijkheid van elektronische betekening van het beslag-exploot. Om die reden is de voorgestelde openingszin in het derde lid opgenomen.

De leden van de VVD-fractie vragen zich bij de keuze voor een organisatie waaraan een elektronisch adres kan worden opgegeven af of de regering nader kan toelichten welke argumenten er voor beide in de memorie van toelichting genoemde opties (KBvG of Belastingdienst) worden afgewogen en op welke termijn de regering voornemens is hierover een beslissing te nemen. Tevens vragen de leden van de VVD-fractie zich af of door de aangewezen organisatie kosten in rekening worden gebracht voor het opnemen van de elektronische adressen en of in een Algemene maatregel van bestuur (AMvB) ook nadere regels ten aanzien van de organisatie, de kosten en andere aspecten aangaande de registratie worden opgenomen.

Het uitgangspunt is dat een keuze wordt gemaakt voor één organisatie zodat registratie door een derde bij één loket kan worden gedaan. De in de memorie van toelichting genoemde organisaties zijn hierbij als voorbeeld opgenomen. In het algemeen kan worden opgemerkt dat onder meer de volgende aspecten bij de keuze een rol kunnen spelen: de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de gegevens waarmee gewerkt wordt, het soort systeem waarmee gewerkt zal worden, de ervaring van organisaties met het opzetten, beheren en werken met een dergelijk systeem, de achtergrond en huidige taken van een organisatie, de toegankelijkheid voor organisaties die met het systeem zullen gaan werken. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie waaraan een derde een elektronisch adres kan opgeven zal tegelijk met de inwerkingtreding van het wetsvoorstel worden genomen.

Het uitgangspunt zal zijn dat de opgave van een elektronisch adres aan de aangewezen organisatie ter registratie door de derde kosteloos kan worden gedaan. De bepaling dat bij AMvB regels worden gegeven aangaande de registratie van elektronische adressen is in het wetsvoorstel opgenomen naar aanleiding van het advies van de Raad van State ter zake. In het advies was aangegeven, dat in het wetsvoorstel geen voorzien was opgenomen voor de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. De bedoeling van de bepaling is derhalve inderdaad dat er regels komen die betrekking hebben op deze aspecten.

In verband met de AMvB, waarin nadere regels worden gesteld aangaande de betrouwbaarheid en de vertrouwelijkheid, vragen de leden van de VVD-fractie meer inzicht in de mogelijkheden en gevolgen (extra kosten en administratieve lasten) van encryptie en ontvangstbevestigingen.

Zoals hiervoor al kort genoemd zal – mede in verband met de betrouwbaarheid en de vertrouwelijkheid – zeer waarschijnlijk worden gekozen voor een gesloten systeem voor registratie en betekening, waarin berichten versleuteld worden verzonden naar eigen speciaal voor betekening van derdenbeslagen gemaakte adressen en waarbij na ontvangst automatisch een bericht wordt geretourneerd als bevestiging van ontvangst. Een vergelijkbaar systeem wordt thans reeds (ook door gerechtsdeurwaarders) voor het berichtenverkeer met het Kadaster gebruikt. Wanneer een systeem analoog aan het model zoals door het Kadaster is ingericht, wordt ontwikkeld, dan is – op bovengenoemde wijze

beveiliging daarin opgenomen. De aan dat aspect verbonden kosten zijn niet anders dan onderdeel van de technische inrichting van het systeem.

Uit het oogpunt van privacybescherming vragen de leden van de VVD-fractie zich verder af of de gerechtsdeurwaarders, en de bij hen werkzame personen, in het kader van uitvoering van deze wet nog zouden moeten worden gescreend. Tevens vragen ze zich af of het niet voldoende aan de voorschriften van deze wet betekent dat gerechtsdeurwaarders hun beroep niet meer kunnen uitoefenen of geen beroep meer kunnen doen op de faciliteiten die deze wet biedt.

Gerechtsdeurwaarders zijn onderworpen aan de Gerechtsdeurwaarderswet (GDW) en daarop gebaseerde verordeningen en regelingen. Hierin zijn onder meer waarborgen opgenomen ten aanzien van de achtergrond en het functioneren van een gerechtsdeurwaarder. Extra waarborgen die verband houden met de nieuwe wijze van het leggen van derdenbeslag zijn daarom naar mijn mening niet noodzakelijk. Voor zover een bij een gerechtsdeurwaarder werkzame persoon zelf niet rechtstreeks onder de Gerechtsdeurwaarderswet valt, valt deze onder de verantwoordelijkheid van de gerechtsdeurwaarder.

Volgt de gerechtsdeurwaarder de voor hem geldende regels niet, dan is de gerechtsdeurwaarder aan tuchtrechtspraak onderworpen. In dat geval zal de Kamer voor gerechtsdeurwaarders over het handelen of nalaten van een gerechtsdeurwaarder oordelen. Bij geheel of gedeeltelijke gegrondverklaring van een bezwaar kunnen verschillende maatregelen worden opgelegd, waaronder een tijdelijke schorsing of een ontzetting uit het ambt. De taken van de gerechtsdeurwaarders die voortvloeien uit de onderhavige wetswijziging vallen onder de bestaande tuchtrechtspraak.

De leden van de VVD-fractie vragen zich af of de regering het met hen eens is dat de elektronische handtekening voorwaarde moet zijn voor het gebruik van elektronische betekening en zo nee, waarom niet. Voorts verzoeken de leden van de VVD-fractie om inzichtelijk te maken hoeveel gerechtsdeurwaarders en andere actoren die een rol spelen bij het betekenen van derdenbeslag, al gebruik maken van een elektronische handtekening. Tevens willen de leden van de VVD-fractie graag nog een korte toelichting krijgen op het verschil tussen de «elektronische» en de «digitale» handtekening.

Gelet op de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de te verzenden gegevens ligt het in de rede dat het gebruik van een (geavanceerde) elektronische handtekening (met gecertificeerde sleutels) onderdeel zal uitmaken van het doen van het exploit van derdenbeslag. Gedacht kan worden aan een systeem analoog aan het systeem dat gebruikt wordt bij de elektronische aanlevering van processen-verbaal en akten aan het Kadaster.

Gerechtsdeurwaarders en belastingdeurwaarders zijn de belangrijkste, mogelijke actoren bij het betekenen van derdenbeslag. Gerechtsdeurwaarders werken thans al met het systeem van elektronische aanlevering van stukken aan het Kadaster zoals hierboven genoemd. Hierbij wordt door de gerechtsdeurwaarders gebruik gemaakt van een (geavanceerde) elektronische handtekening (met gecertificeerde sleutels), zoals waarschijnlijk ook bij het elektronisch derdenbeslag zal worden gebruikt. Op deze wijze is ongeveer 75% van alle gerechtsdeurwaarders bekend met het gebruik van een dergelijke elektronische handtekening.

Onder «elektronische handtekening» wordt een handtekening verstaan die bestaat uit elektronische gegevens die zijn vastgehecht aan of logisch geassocieerd zijn met andere elektronische gegevens en die worden gebruikt als middel voor authenticatie (artikel 3:15a, vierde lid, BW). Een voorbeeld hiervan kan zijn een ingescande «papieren» handtekening. Een «elektronische handtekening» die met meer waarborgen is omkleed wordt een «geavanceerde elektronische handtekening» genoemd. Hiervan is

sprake indien de handtekening op unieke wijze aan de ondertekenaar is verbonden, zij het mogelijk maakt de ondertekenaar te identificeren, zij tot stand is gekomen met middelen die de ondertekenaar onder zijn uitsluitende controle kan houden en zij op zodanige wijze aan de gegevens waarop zij betrekking heeft is verbonden, dat elke wijziging achteraf van de gegevens kan worden opgespoord.

Een veelgebruikte techniek voor het aanmaken van een «geavanceerde elektronische handtekening» is een «digitale handtekening». Hierbij wordt gebruik gemaakt van versleuteling van een bericht met behulp van twee codes: een publieke en een private sleutel. Met de private sleutel, die uniek is voor de ondertekenaar en die niet bekend mag raken bij anderen dan de ondertekenaar, versleutelt de ondertekenaar het te verzenden bericht. De ontvanger van dit bericht kan met een bijhorende publieke sleutel het bericht ontcijferen én nagaan of het bericht ongewijzigd is en afkomstig van de bezitter van de bijhorende private sleutel. Welke publieke sleutel bij welke persoon hoort, wordt vastgelegd in een digitaal certificaat door een onafhankelijke derde (certificaatdienstverlener). De begrippen «elektronische handtekening» en «geavanceerde elektronische handtekening» zijn gedefinieerd in artikel 2 eerste respectievelijk tweede lid van de Richtlijn elektronische handtekeningen (Richtlijn 1999/93/EG van 13 december 1999, PbEG L 13/12 van 19 januari 2000). Een uitgebreidere beschrijving van deze begrippen en het begrip «digitale handtekening» is te vinden in de memorie van toelichting bij de uitvoeringswet van genoemde richtlijn, de Wet elektronische handtekeningen (Kamerstukken II, 2000/01, 27 743, nr. 3, blz. 2).

Met betrekking tot de bevoegdheid gegevens op te vragen bij het UWV over de werkgever van de schuldenaar vragen de leden van de VVD-fractie zich af wie en met welk doel er momenteel al gebruik maken van het (elektronisch) navragen van bestaande uitkeringsverhoudingen. Voorts vragen deze leden zich af of de regering in de nabije toekomst nadere gebruiksmogelijkheden voorziet, eventueel door andere organisaties, voor het gebruik van zowel het elektronisch betekenen als de informatiebevoegdheid.

Met de Invoeringswet Wet financiering sociale verzekeringen is de verzekerdenadministratie (uitkeringsverhoudingen) bij het UWV per 1-1-2006 vervangen door de polisadministratie (arbeids- en uitkeringsverhoudingen), zoals bepaald in artikel 33 van de Wet SUWI. De artikelen 33, 62, 72 en 73 van de Wet SUWI bepalen aan wie het UWV gegevens die hij in de polisadministratie verwerkt, kan verstrekken. Het gaat hierbij onder meer om bestuursorganen, zoals de rijksbelastingdienst, gemeentebesturen, het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), de SVB en het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI). Daarnaast staat artikel 73 de verstrekking van gegevens door het UWV aan derden toe, zoals pensioen-uitvoerders, vut-stichtingen, risicofondsen, eigenrisicodragers en hun verzekeraars. In het vijfde hoofdstuk van het Besluit SUWI worden aan de gegevensverstrekkingen nadere regels gesteld en worden de bestuursorganen en derden aan wie UWV gegevens mag verstrekken, met name genoemd.

Op basis van verschillende wettelijke bepalingen hebben verschillende organisaties thans reeds mogelijkheden om op verschillende manieren (vereenvoudigd) derdenbeslag te leggen en om bij verschillende organisaties bepaalde informatie over een schuldenaar op te vragen. Voor uitbreiding van de in dit wetsvoorstel geboden voorzieningen bestaan thans geen concrete plannen.

Artikel I, onder C (opvragen gegevens werkgever schuldenaar bij UWV)

De leden van de SP-fractie vragen zich met de leden van de CDA-fractie af waarom de suggestie een vonnisnummer mee te zenden ter verificatie van rechtmatigheid van een aanvraag niet is overgenomen. De leden van de SP-fractie vragen zich daarbij af op welke wijze gegarandeerd kan worden dat de verkregen gegevens alleen voor het doel worden gebruikt waarvoor ze zijn verstrekt. De leden van de CDA-fractie vragen in dit kader een nadere toelichting op de wijze waarop controle zal plaatsvinden op de gegevensverstrekking aan de gerechtsdeurwaarders en willen de leden weten of de regering de mening deelt dat deugdelijke controle alleen kan plaatsvinden als het UWV ook de loggegevens ter beschikking stelt. De leden van de CDA-fractie vragen zich voorts af hoe de regering het risico beoordeelt ten aanzien van het mogelijke gevaar dat misbruik wordt gemaakt van de nieuwe regeling tot informatieverstrekking en op welke wijze zij hiermee denkt om te gaan. De leden van de CDA-fractie vragen zich verder af of de huisaccountant van de gerechtsdeurwaarder moet controleren of de informatie op deugdelijke wijze is achterhaald en zo ja, hoe de onafhankelijkheid dan is gewaarborgd? Tevens vragen deze leden een bevestiging dat geen gegevens kunnen worden opgevraagd voordat een vordering ook daadwerkelijk is toegewezen. Voorts vragen deze leden zich af hoe een betrokkene kan weten dat hij een klacht zou moeten indienen om een onderzoek door het CBP te initiëren, als de gegevens worden opgevraagd in een fase waarin het opvragen van gegevens nog niet geoorloofd is. Deze leden vragen zich ten slotte af of het overweging verdient om als een van de waarborgen in te bouwen dat de schuldenaar bij iedere bevraging daarvan in kennis wordt gesteld, bijvoorbeeld via e-mail of sms? Tot slot vragen de leden van de SP-fractie zich af of het te gebruiken elektronisch systeem voldoende is getest om functioneren per invoeringsdatum te kunnen garanderen.

Met de leden van de beide fracties ben ik van mening dat ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens tegengegaan moet worden. Een vorm van toezicht op de doelmatigheid van de gegevensbevragingen ligt daarom in de rede. De genoemde mogelijkheid om bij een aanvraag van gegevens een vonnisnummer mee te zenden is een van de denkbare oplossingen om in de praktijk aan een dergelijke toetsing vorm te geven. Een andere mogelijkheid, die in het bestaande informatie-uitwisselingssysteem met het UWV reeds in gebruik is, is om in de aanvraag zowel de datum van de titel (vonnis, dwangbevel etc.), als de datum waarop de titel aan de schuldenaar is betekend op te nemen. Dit systeem is zodanig ingericht dat zowel vooraf (bij de aanvraag) controle plaatsvindt of genoemde data in de aanvraag zijn opgenomen, als achteraf in de vorm van een audit. In de overeenkomst die SNG met het UWV heeft gesloten is vastgelegd dat op de berichtuitwisselingen een audit moet worden uitgevoerd. De generieke verplichting om de audit te doen uitvoeren is vastgelegd in de deelnemersovereenkomst die SNG met de gerechtsdeurwaarder sluit. Alvorens een gerechtsdeurwaarder op een specifieke berichtuitwisseling wordt aangesloten dient hij in te stemmen met de afspraken die SNG met de betreffende partij heeft gemaakt. Dat gebeurt door ondertekening door de gerechtsdeurwaarder van een addendum op de deelnemersovereenkomst.

In deze audit wordt jaarlijks bij circa 50 at random geselecteerde kantoren op een at random geselecteerd aantal berichten vastgesteld of bevraging heeft plaatsgevonden in overeenstemming met de wettelijke bevoegdheid. Het aantal berichten waarop de audit wordt uitgevoerd is afhankelijk van het aantal door het kantoor gedane gegevensbevragingen. Voor inrichting en uitvoering van de audit zijn procedures en modellen vastgesteld. De uitvoering van de audit is opgedragen aan de accountant van de gerechtsdeurwaarder. Op basis van de rapporten van de accountants is

vastgesteld dat over 2003 96,5% van de gecontroleerde vragen in overeenstemming met de bevoegdheid werden gesteld. Voor 2004 was dat percentage 97,5%, voor 2005 99,03% en voor 2006 99,5%. De eindrapportage van de audit wordt jaarlijks aan UWV verstrekt. De audit op de gegevensbevragingen voortvloeiende uit dit wetsvoorstel kunnen analoog aan de bestaande audit worden ingericht en uitgevoerd.

Op welke wijze uiteindelijk invulling zal worden gegeven aan een vorm van toezicht op de doelmatigheid van het gebruik van verkregen gegevens kan mijns inziens het beste bij de feitelijke uitwerking van het wetsvoorstel aan de orde komen.

Naast bovengenoemde mogelijkheden voor toezicht bieden het onderhavige wetsvoorstel en andere (wettelijke) regelingen verschillende waarborgen tegen ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens. In artikel 475g, vierde lid, (nieuw) Rv is expliciet het doel van de gegevensbevraging opgenomen, door te bepalen dat dit slechts mogelijk is in gevallen waarin een deurwaarder gerechtigd is tegen een schuldenaar beslag te leggen. Verder is de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing zodat de gegevens niet gebruikt mogen worden voor andere doeleinden dan waarvoor zij zijn ingewonnen én niet aan derden mogen worden verstrekt. In dit verband moet ook worden opgemerkt dat op grond van artikel 2 van de Administratieverordening gerechtsdeurwaarders (Stcrt. 12 juli 2001, nr. 132, p. 10) in de administratie van gerechtsdeurwaarders de datum en het doel van de verkrijging van persoonsgegevens en het gebruik ervan moet worden vastgelegd. Tevens is door de KBvG een door het College bescherming persoonsgegevens (CBP) goedgekeurde «Gedragscode gerechtsdeurwaarders ter bescherming persoonsgegevens» (Stcrt. 18 februari 2004, nr. 33, p. 19) vastgesteld. Voorts voert de gerechtsdeurwaarder een administratie die betrekking heeft op zowel de ambtspraktijk als de nevenwerkzaamheden (artikel 17, tweede lid, GDW). De ambtshandelingen worden binnen die administratie afzonderlijk geadmistreerd in het register en repertorium (artikel 17, derde en vierde lid, GDW). Iedere gerechtsdeurwaarder is onderworpen aan deze regels. Volgt een gerechtsdeurwaarder de voor hem geldende regels niet, dan zal de Kamer voor gerechtsdeurwaarders daarover oordelen in een tuchtrechtelijke procedure.

Ik meen dat op bovenstaande wijze voldoende waarborgen bestaan tegen ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens. De hierboven beschreven wijzen van feitelijk toezicht acht ik voldoende deugdelijk. Ik deel derhalve niet de mening, dat deugdelijke controle alleen kan plaatsvinden als het UWV ook de loggegevens ter beschikking stelt. Het risico op ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens acht ik, gelet op bovengenoemde waarborgen, eveneens gering.

Het is inderdaad de bedoeling dat de accountant van de gerechtsdeurwaarder een rol zal spelen in de controle op de doelmatigheid van de verkregen informatie, zoals thans al het geval is. Aangezien ook een «huisaccountant» een eigen, onafhankelijke positie heeft ten opzichte van zijn cliënt, ben ik van mening dat er voldoende waarborgen bestaan voor de onafhankelijkheid van de accountant ten aanzien van zijn toezichthoudende taak.

In artikel 475g, vierde lid, (nieuw) Rv is expliciet bepaald, dat het opvragen van gegevens slechts mogelijk is in gevallen waarin een deurwaarder *gerechtigd* is tegen een schuldenaar beslag te leggen. Gegevens kunnen derhalve alleen worden opgevraagd als een gerechtsdeurwaarder beschikt over een titel (vonnis, dwangbevel etc.). In de praktijk betekent dit dat een gegevensbevraging in geval van executoriaal derdenbeslag slechts mogelijk is als een vordering ook daadwerkelijk is toegewezen. Een gegevensbevraging aan het UWV is voor de taken van een gerechtsdeurwaarder met name zinvol als vervolgens derdenbeslag kan worden gelegd. Derdenbeslag kan alleen worden gelegd als de deurwaarder daartoe gerechtigd is en dus beschikt over een titel (vonnis, dwangbevel

etc.). De gegevensbevraging kan en zal daarom niet alleen – zoals hierboven aangegeven – uit wettelijk en technisch oogpunt, maar ook uit praktisch oogpunt alleen worden gedaan in het kader van de tenuitvoerlegging van een titel. De schuldenaar heeft daardoor in geval van executoriaal derdenbeslag, vóórdat de bevraging wordt gedaan, van de gerechtsdeurwaarder al de dagvaarding en de titel betekend gekregen. Hij kan daarmee al weten dat, wanneer hij niet betaalt, tot derdenbeslaglegging (en daarmee ook tot gegevensbevraging) kan worden overgegaan. Dat de gegevensbevraging kan hebben plaatsgehad kan in ieder geval worden afgeleid uit de betekening van het gelegde derdenbeslag aan de schuldenaar.

Gelet op bovengenoemde bestaande en te realiseren waarborgen acht ik extra waarborgen in de vorm van het bij iedere bevraging in kennisstellen van een schuldenaar, bijvoorbeeld via e-mail of sms – mede gelet op de daaraan verbonden extra kosten en de praktische bezwaren bij de uitvoerbaarheid – op dit moment niet wenselijk.

Aangaande het functioneren van het te gebruiken elektronische systeem voorzie ik geen problemen. Met betrekking tot de gegevensbevraging bij het UWV is thans reeds sprake van een werkend informatie-uitwisselingsysteem, dat op punten zal worden uitgebreid. Bij de ontwikkeling van een systeem voor elektronische betekening zal aansluiting worden gezocht bij reeds bestaande en goed functionerende systemen, zoals de wijze waarop het Kadaster elektronische aanlevering van processenverbaal en akten door gerechtsdeurwaarders en notarissen heeft ingericht. Tevens moet worden opgemerkt dat het systeem van elektronische betekening van derdenbeslag zal gaan functioneren naast de reguliere wijze van betekening van derdenbeslag. Bij eventuele technische problemen in de opstartfase staat de oorspronkelijke wijze van betekenen nog ter beschikking.

De staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 7

AMENDEMENT VAN HET LID TEEVEN

Ontvangen 20 mei 2008

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

In artikel I, onderdeel B, wordt aan artikel 475 een lid toegevoegd, luidende:

5. De voordracht voor de krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregelen van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat de ontwerpen aan beide kamers der Staten-Generaal zijn overgelegd.

Toelichting

Het is de bedoeling om de uitwerking van onder meer de aspecten zoals:

- de kosten die zijn verbonden aan het vastleggen van het elektronisch adres
- de noodzakelijkheid van ontvangstbevestigingen
- de vraag naar de wenselijkheid van screening van personeel werkzaam bij gerechtsdeurwaarderskantoren te regelen in de algemene maatregel van bestuur. Het amendement heeft tot doel te bewerkstelligen dat de Kamer wordt geïnformeerd over de invulling van het beheer van het berichtenverkeer, de wijze van screening van personeel, de invulling van de uitwerking van het toezicht en de vorm van gegevensbevraging.

Teeven

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Nr. 8

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 1 juli 2008

Tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel inzake de informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders en elektronisch betekenen in geval van derdenbeslag (31 240) d.d. 20 mei 2008, zegde ik u toe de Kamer schriftelijk nader te informeren over de mogelijke betrokkenheid van gerechtsdeurwaarders bij een recent opgericht handelsinformatiebureau.

Van de zijde van het bestuur van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) is mij over het bovenstaande het volgende meegedeeld.

Het is juist gebleken dat op 14 november 2007 een handelsinformatiebureau (mede) is opgericht door twee gerechtsdeurwaarders. Deze gerechtsdeurwaarders hebben daarbij ieder een belang van 20% verkregen in het desbetreffende handelsinformatiebureau. Een medewerker van het gerechtsdeurwaarderkantoor fungeerde als bestuurder van het desbetreffende handelsinformatiebureau.

De KBvG betreurt deze gang van zaken en het feit dat haar dit pas ter ore is gekomen tijdens de plenaire behandeling van genoemd wetsvoorstel. De KBvG is van mening dat het hebben van een belang (welk belang dan ook) in een handelsinformatiebureau door een gerechtsdeurwaarder het vertrouwen van het publiek dat zorgvuldig wordt omgegaan met persoonsgegevens door de gerechtsdeurwaarder, schaadt. De KBvG stelt zich op het standpunt dat de desbetreffende gerechtsdeurwaarders zich met hun handelen niet hebben gedragen zoals een goed gerechtsdeurwaarder betaamt en dat zij hiermee het aanzien van het ambt van gerechtsdeurwaarder hebben geschaad.

De KBvG heeft hierop – de dag na de plenaire behandeling – de desbetreffende gerechtsdeurwaarders gesommeerd op korte termijn hun belang in het handelsinformatiebureau te beëindigen. Bij niet voldoen hieraan zou een klacht tegen de beide gerechtsdeurwaarders bij de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders worden ingediend met als eis dat de beide

gerechtsdeurwaarders uit hun ambt worden ontzet, waarbij zij in afwachting van de beslissing worden geschorst.

Beide gerechtsdeurwaarders hebben de KBvG inmiddels schriftelijk bericht dat zij hun aandelen hebben afgestoten. Tevens hebben zij de KBvG een uittreksel van de Kamer van Koophandel gezonden waaruit blijkt dat de bestuursfunctie inmiddels door een derde is overgenomen, die niet aan het deurwaarderskantoor is verbonden. Een delegatie van het bestuur van de KBvG heeft bovendien het gerechtsdeurwaarderkantoor bezocht om de situatie ter plaatse op te nemen.

Aan eerderevermelde sommatie van de KBvG – directe beëindiging van het gewraakte handelsbelang – is desalniettemin naar de mening van de KBvG materieel gezien onvoldoende voldaan, nu in de relatiesfeer toch banden blijven bestaan. De KBvG legt de handelwijze van de beide gerechtsdeurwaarders daarom voor aan de Kamer voor Gerechtsdeurwaarders. Dit is van belang met het oog op het verkrijgen van tuchtnjurisprudentie die richtinggevend is voor een goede beroepsethiek. Aansluitend daarop en in afwachting van de uitspraak van de tuchtrechter heeft de KBvG aan alle beroepsgenoten een bericht gezonden dat naar haar mening gerechtsdeurwaarders zich behoren te onthouden van de gedragingen zoals omschreven. Ik waardeer dit signaal naar de beroepsgroep en het snelle ingrijpen van de KBvG. De verdere ontwikkelingen zal ik nauwlettend volgen.

Ook een algemener aspect vraagt wat mij betreft om aandacht. Het publiek moet erop kunnen vertrouwen dat een gerechtsdeurwaarder zorgvuldig omgaat met de bijzondere positie en bevoegdheden die hij heeft uit hoofde van zijn ambtelijke taken. Met het oog op de toekomst dient herhaling dan ook zoveel als mogelijk te worden vermeden. Meer transparantie kan hier een bijdrage aan leveren. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om te melden dat er goede vooruitgang wordt geboekt met de ontwikkeling van een register van nevenactiviteiten van gerechtsdeurwaarders. De KBvG spreekt de verwachting uit dat de samenwerking met Bistro eind dit jaar zal kunnen leiden tot een register dat operationeel is. Inzage in de aard en omvang van nevenactiviteiten zal de kans op belangenverstrengelingen zoals waar hier sprake van was kunnen verkleinen.

Ten slotte wil ik niet onvermeld laten dat momenteel een evaluatie plaatsvindt op grond van artikel 85 van de Gerechtsdeurwaarderswet. Onderdeel van deze evaluatie is het functioneren van de KBvG, de beroepsethiek en de rol van het toezicht. De evaluatiecommissie zal naar verwachting eind dit jaar een eindrapport opleveren. Ik vertrouw erop u met deze brief voldoende te hebben ingelicht.

De staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

Voorzitter

In stemming komt het gewijzigde amendement-Bosma (stuk nr. 9).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de VVD en de PVV voor dit gewijzigde amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is verworpen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, de PvdA, GroenLinks, D66, de PvdD, de ChristenUnie, de SGP, het CDA en het lid Verdonk voor dit wetsvoorstel hebben gestemd en de aanwezige leden van de overige fracties ertegen, zodat het is aangenomen.

Aan de orde is de **stemming over een aangehouden motie**, ingediend bij de interpellatie-Jan de Vries over **de door de NMA goedgekeurde fusie tussen Evean Groep, Philadelphia Zorg en Woonzorg Nederland**, te weten:

- de motie-Van Gerven over een moratorium op fusies van zorginstellingen (31420, nr. 3).

(Zie vergadering van 10 april 2008.)

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdD, de SGP en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Hiermee zijn wij gekomen aan het einde van de stemmingen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Voorzitter: De Pater-van der Meer

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (31240).**

De **voorzitter**: Ik heet de staatssecretaris van Justitie welkom.

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Van de Camp** (CDA): Mevrouw de voorzitter. Het is voor mij een grote eer om in het kader van het ouderschapsverlof van mevrouw Van Vroonhoven mij vandaag weer eens te mogen bemoeien met de Gerechtsdeurwaarderswet. Wij behandelen vandaag de wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en van de Gerechtsdeurwaarderswet. Voortaan wordt het mogelijk, derdenbeslag elektronisch te laten betekenen en ook voorziet het wetsvoorstel in een

uitbreiding van de informatiebevoegdheid van de deurwaarders.

De CDA-fractie hecht zeer aan het principe dat vonnissen ten uitvoer worden gelegd. Schuldeisers mogen immers niet de dupe worden van schuldenaars die weigeren te betalen. Toch blijkt in de praktijk dat het vaak lastig is om achter gegevens van die betreffende schuldenaars te komen. Gevolg hiervan is dat het beslag laten leggen vaak onnodig veel tijd en geld kost. Het CDA is er dan ook tevreden mee dat het wetsvoorstel meer armslag geeft aan de deurwaarders om hun taak, in dit geval het behartigen van de belangen van schuldeisers, uit te voeren. Ofschoon wij op hoofdlijnen kunnen instemmen met het wetsvoorstel hebben wij nog wel een aantal opmerkingen en vragen, allereerst over de financiële gevolgen en met name de besparingen die dit wetsvoorstel zou kunnen opleveren.

Deurwaarders hebben een vonnis nodig om de gegevens bij het Suwinet te mogen opvragen. Het aanvragen van een vonnis kost € 71,80 en vervolgens moet dat vonnis betekend worden en dat kost ook nog eens tussen de € 70 en € 80, terwijl op dit moment de kosten voor een opdracht bij een zogenaamd handelsinformatiebureau ongeveer € 25 bedragen. Onze vraag is dan ook of het waar is dat er een kostenstijging ontstaat in plaats van een kostendaling, zoals dat aanvankelijk in de memorie van toelichting werd beschreven.

Dan een meer principiële kwestie, namelijk de positie van de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders. De elektronische informatie-uitwisseling is voor de gerechtsdeurwaarders ingericht via deze stichting. Klopt het nu dat deze stichting juridisch gezien een bestuursorgaan is? In de huidige opzet gebeurt de gegevensbevraging immers door tussenkomst van die stichting. Indien zij geen bestuursorgaan is, is zij dan wel bevoegd? Ook daarover graag nadere uitleg.

Dan even over het tempo en de mogelijkheden van invoering. De staatssecretaris geeft aan dat vanwege het beveiligd systeem op korte termijn niet kan worden verwacht dat onder burgers en ondernemingen elektronisch beslag zal worden gelegd. Ziet zij nu echt geen mogelijkheden om het op korte termijn mogelijk te maken dat meer gebruik wordt gemaakt van elektronisch beslag? Anno 2008 moet het toch mogelijk zijn om gebruik te maken van beveiligde e-mailadressen of meer in het algemeen gezegd elektronische adressen?

Voorgesteld wordt dat een derde, bijvoorbeeld de Koninklijke Beroepsorganisatie of de Belastingdienst, opgave van elektronische adressen kan doen. De vraag is even hoe ver de staatssecretaris is met de keuze voor een organisatie waar je dat elektronisch adres kan achterlaten. Zijn er andere spelers in het veld en kan zij aangegeven op welke manier en wanneer zij een meer definitieve keuze maakt? Klopt onze inschatting dat zolang er geen keuze is gemaakt het wetsvoorstel ook niet in werking kan treden?

Dan iets over de tarieven. Ik heb hierover al een vraag gesteld, maar daarnaast vraag ik de staatssecretaris of zij kan toezeggen dat de tarieven opgenomen in het zogenaamde Btag, op korte termijn worden verlaagd. Is die verlaging afhankelijk van een uit te voeren evaluatie? Zo ja, dan is het de vraag wanneer burgers en ondernemingen optimaal kunnen profiteren van de toegezegde lastenverlichting.

Mijn een na laatste punt heeft betrekking op de positie van de accountants. Wij hebben in dit huis al veel

Van de Camp

gesproken over de onafhankelijkheid van de externe accountant, maar in het wetsvoorstel krijgt de accountant een belangrijke rol bij de controle op de doelmatigheid van de verkregen informatie. Kan de staatssecretaris aangeven hoe de onafhankelijkheid van de externe accountant ten opzichte van zijn toezichhoudende taak is gewaarborgd?

Een aantal gerechtsdeurwaarders heeft op 14 november 2007 een handelsinformatiebureau opgericht. Is het toegestaan dat een handelsinformatiebureau dergelijke rapporten opstelt ten behoeve van de deurwaarders, terwijl wij aan de andere kant via het elektronisch opvragen van gegevens de handelsinformatiebureaus juist een stap terug laten doen?

De heer **De Wit** (SP): Mevrouw de voorzitter. De voorgestelde wijzigingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet moeten leiden tot verbetering van de doelmatigheid en het verlagen van de kosten bij derdenbeslag. De genoemde voordelen klinken weliswaar aantrekkelijk, maar er kunnen de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de voorgestelde wijzigingen.

Zo is er nogal gegoocheld met de voorgerekende besparingen als gevolg van de wijzigingen. Zo zou het verkrijgen van deze informatie via een handelsinformatiebureau € 50 tot € 70 kosten. Als dit wordt afgezet tegen de forfaitaire vergoeding van € 2,50 na doorvoering van de wijziging van de wet, dan is de rekensom snel gemaakt, zeker als de besparing per aanvraag wordt vermenigvuldigd met 130.000, het aantal genoemde loonbeslagen.

Volgens de Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus bedragen de gemiddelde kosten voor een dergelijke aanvraag slechts € 25. Ook maakt zij er melding van dat het genoemde aantal van 130.000 loonbeslagen onjuist is. Dit zou het totaal aantal loonbeslagen zijn, inclusief de gevallen waarin de schuldenaar zelf de gegevens omtrent zijn werkgever desgevraagd al heeft doorgegeven.

Kan de staatssecretaris nu inzicht geven in de gemiddelde kosten? Waaruit bestaan die kosten? Om hoeveel informatieaanvragen gaat het? Wat is de goede rekensom en wat zijn de werkelijke bedragen?

De SP-fractie heeft de staatssecretaris gewezen op de mogelijke verstremgeling van belangen bij de gerechtsdeurwaarders. Wij zien in veel gevallen dat gerechtsdeurwaarders naast de ambtelijke taken ook commerciële activiteiten ontplooiën. Sinds de wet op dit punt is gewijzigd, werkt de deurwaarder zelfs in het hele land. Met deze wijzigingen wordt de kat nadrukkelijk op het spek gebonden. Het wordt zo wel erg verleidelijk om gegevens die volgens de regels via het UWV tegen een lage vergoeding van € 2,50 worden opgevraagd, daarna nogmaals in de commerciële bedrijfsuitvoering te gebruiken. Hoe ziet de staatssecretaris dit potentiële risico? Hoe kan worden voorkomen dat deze via de ambtelijke tak verkregen gegevens in de databank van de commerciële tak belanden?

Daarnaast bestaat natuurlijk het gevaar dat voor commerciële opdrachten de gevraagde gegevens direct bij het UWV wederrechtelijk worden opgevraagd om vervolgens tegen een hoog tarief bij de opdrachtgever in rekening te worden gebracht. De staatssecretaris noemt

weliswaar een aantal mogelijke oplossingen voor controle vooraf bij de aanvraag, maar er is nog geen duidelijkheid. Wanneer kunnen wij nu die definitieve uitwerking verwachten? De lijst die de staatssecretaris geeft van alle belemmeringen voor een gerechtsdeurwaarder om verkregen informatie ongeoorloofd te gebruiken, overtuigt de SP-fractie niet. Er wordt weliswaar aangegeven waarom bepaalde informatie niet ongeoorloofd mag worden gebruikt, maar er wordt niet aangegeven waarom het niet zou kunnen gebeuren dat bepaalde informatie ongeoorloofd wordt gebruikt. Het genoemde aantal audits, waarbij jaarlijks een vijftigtal kantoren steekproefsgewijs achteraf wordt onderzocht, is niet overtuigend. Het betekent immers dat op een aantal van 376 deurwaarderskantoren – dat zijn althans de cijfers van ultimo 2006 – er jaarlijks slechts een op de acht kantoren wordt onderzocht. Wij vinden dit te mager, omdat de pakkans veel te gering is. Die vijftig kantoren worden namelijk ook alleen nog maar via een steekproef onderzocht. Wij hebben hierbij grote bedenkingen en vragen de staatssecretaris of zij mogelijkheden ziet voor een efficiëntere controle achteraf.

Daarnaast ontbreekt ten enenmale een afdoende controle op de commerciële praktijk van de gerechtsdeurwaarders. Hoe gaat de staatssecretaris controleren en vaststellen of informatie die in eerste instantie in de deurwaarderspraktijk geoorloofd is verkregen, via UWV, vervolgens niet gebruikt wordt in de commerciële praktijk? Welke controlemiddelen worden hier toegepast? De vergelijking met de normale handelsinformatiebureaus gaat hier niet op, omdat die niet een soortgelijke dubbele taak kennen als de gerechtsdeurwaarders. Het is juist die vermenging die een extra controle rechtvaardigt op de commerciële activiteiten van een gerechtsdeurwaarder. De vraag is hoe de staatssecretaris daar nu over denkt.

Waarop baseert de staatssecretaris haar mening dat het risico op ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens klein is, nu de wijzigingen een heel nieuwe situatie in het leven roepen, waarbij het risico op misbruik onmiskenbaar wordt vergroot?

Voor het betekenen van elektronisch derdenbeslag, wordt aansluiting gezocht bij al bestaande systemen die in de praktijk goed werken. Dit laat onverlet dat er afdoende garantie moet zijn voor de betrouwbaarheid en de vertrouwelijkheid. Zo geeft de staatssecretaris dat ook meermalen aan in de stukken. Schuldenaren mogen in ieder geval niet de dupe worden van een falende automatisering. Graag wil de fractie van de SP een toezegging van de staatssecretaris op dit punt.

Ook in dit wetsvoorstel verwijst de staatssecretaris op een heel belangrijk onderdeel naar een algemene maatregel van bestuur, die er op dit moment niet is. Het gaat hierbij om de nadere uitwerking van de beslaglegging, om de keuze voor de instantie waar nu zal worden aangehaakt, om de vraag hoe het moet met de handtekening en om soortgelijke andere gegevens, met andere woorden om de veiligheid van het systeem. Gelet op de tijd die inmiddels is verlopen, vind ik dat die algemene maatregel van bestuur er wel had kunnen en mogen zijn. Waarom is de algemene maatregel van bestuur er nog niet? Is het trouwens wel een juiste keuze om dit soort gewichtige onderwerpen af te schuiven naar een algemene maatregel van bestuur? Mijn fractie vindt dit niet juist. Het gaat immers om de kern van het wetsvoorstel, namelijk om de vraag hoe het moet gaan met het

De Wit

derdenbeslag en met de "authenticatie". Wat voor handtekening willen wij hebben? Hoe zit het met de beveiliging van het systeem? Kan de staatssecretaris duidelijkheid verschaffen over deze keuze? Hoe ver staat het inmiddels met de algemene maatregel van bestuur en wanneer kunnen wij van de inhoud daarvan kennis nemen?

Uitgaande van het gegeven dat de algemene maatregel van bestuur er komt, lijkt het amendement van de heer Teeven mij ten langen leste een juiste waarborg voor de Kamer.

□

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Het wetsvoorstel voorziet in regels die het mogelijk maken, bijvoorbeeld voor derden als UWV, banken of grote werkgevers om, als zij daartoe een elektronisch adres hebben opgegeven, onder hen te leggen derdenbeslagen elektronisch te laten betekenen. Daarnaast voorziet het wetsvoorstel in een uitbreiding van de bevoegdheden van deurwaarders om, in geval van derdenbeslag, informatie op te vragen bij UWV over personen of instanties die aan een schuldenaar periodieke betalingen, zoals lonen en uitkeringen, verrichten.

Het wetsvoorstel maakt het exploit van derdenbeslaglegging op elektronische wijze mogelijk. Daarmee opent het de mogelijkheid voor deurwaarders om in voorkomende gevallen informatie te verkrijgen van door de minister aan te wijzen bestuursorganen over personen en instanties die aan een schuldenaar periodieke betalingen verrichten, zoals lonen en uitkeringen. De minister, Actal, het UWV en de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders waren positief over de te verwachten verbeteringen en de voordelen zoals kostenbesparing, waarvan wordt gezegd dat deze niet alleen voor de gerechtsdeurwaarders maar ook voor de schuldenaar zullen gelden, administratieve lastenverlichting voor gerechtsdeurwaarders en het bedrijfsleven, de efficiëntere communicatie en snellere verwerking van het derdenbeslag.

De VVD-fractie is voorstander van meer en efficiënt gebruik van de bestaande ICT-mogelijkheden. Daarover wil ik geen misverstand laten bestaan. Net als Actal, UWV en de KBvG is de VVD van mening dat het elektronisch betekenen van derdenbeslag en een verbeterde informatievoorziening kunnen bijdragen aan kostenbesparingen, lastenverlichting en een efficiëntere communicatie over en verwerking van beslagen.

Onze fractie heeft een aantal kritische vragen gesteld bij de nadere uitwerking van het voorstel. Op een aantal zaken heeft de staatssecretaris naar ons oordeel afdoende antwoord gegeven. Dat betreft de zaken die in de wet worden geregeld. Een aantal andere zaken zal echter nog in de algemene maatregel van bestuur moeten worden geregeld. Dit betreft onder andere de kosten die zijn verbonden aan het vastleggen van een elektronisch adres, de noodzaak van een ontvangstbevestiging en de vraag naar de wenselijkheid van screening van personeel dat werkzaam is bij gerechtsdeurwaarderskantoren. Deze zouden nog kunnen worden verbeterd.

Bij mijn fractie leeft de vraag bij wie het beheer van de elektronische adressen zal worden ondergebracht. De staatssecretaris zal hierover besluiten bij de inwerkingtreding van het voorstel. Als dat het plan van de staatssecretaris zou zijn, verkeert naar het oordeel van de

VVD-fractie in ieder geval de Belastingdienst niet in een positie om een dergelijke taak erbij te krijgen. Je zou dan kunnen zeggen dat deze taak bij de Koninklijke Broederschap van Gerechtsdeurwaarders moet worden gelegd. Onze fractie vraagt welke afspraken met deze organisatie hierover zijn gemaakt. Je zou ook kunnen overwegen om het kadaster hierbij te betrekken omdat daar al een berichtenverkeer- en berichtenbeheerfunctie aanwezig is die als voorbeeld zou kunnen worden genomen. Ik verneem hierover graag het oordeel van de staatssecretaris.

De staatssecretaris stelt met betrekking tot de screening van het personeel dat de gerechtsdeurwaarders bij onjuist gebruik van bevoegdheden via het tuchtrecht kunnen worden aangepakt en dat de medewerkers onder de verantwoordelijkheid van de deurwaarder vallen. In hoeverre kan de gerechtsdeurwaarder tuchtrechtelijk worden aangesproken op het handelen van zijn medewerkers? Moet de positie niet beter worden geborgd door screening vooraf? Het is onze fractie vanzelfsprekend bekend dat werknemers van een gerechtsdeurwaarderskantoor een geheimhoudingsverklaring tekenen, maar wij vragen ons af of dit voldoende is. In dit verband sluit ik mij aan bij de opmerkingen die de heren De Wit en Van de Camp hebben gemaakt.

Bij onze fractie leeft ook nog een aantal vragen over de uitwerking van het toezicht op de gerechtsdeurwaarders. Ook dat zal pas bij feitelijk worden uitgewerkt in de algemene maatregel van bestuur. De staatssecretaris heeft nog slechts aangeduid wat de mogelijkheden van de audit zijn, maar niet gezegd welke vorm wordt gekozen voor de gegevensbevraging die hierbij aan de orde is.

Wij hebben begrepen dat de staatssecretaris denkt aan een autoriteit voor gerechtsdeurwaarders of een ander toezichtorgaan. Het is mogelijk dat wij het verkeerd hebben begrepen. In dat geval vernemen wij graag van de staatssecretaris dat een dergelijke zelfstandige autoriteit er niet komt. Wij vragen ons af hoe het toezicht gestalte zal worden gegeven. Het is nu ondergebracht bij het Bureau Financieel Toezicht dat ook andere taken verricht, zoals het toezicht op de notarissen. Is het wel echt nodig om een aparte autoriteit voor de gerechtsdeurwaarders in het leven te roepen?

Er resteren vele vragen. Sprekers voor mij hebben deze ook al opgeworpen. Deze vragen betreffen de kosten die zijn verbonden aan het vastleggen van een elektronisch adres, de noodzaak van ontvangstbevestigingen en de wenselijkheid van screening van personeel. Hoe zal dit alles vorm krijgen? Om deze reden heb ik een amendement ingediend om een voorhangprocedure in te stellen door het toevoegen van een lid 5 aan artikel 475. Dit beoogt dat de staatssecretaris de algemene maatregel van bestuur voorlegt aan beide Kamers van het parlement. Het gaat immers om belangrijke zaken. Het betreft een instituut dat zowel publieke als private taken vervult. Daartussen vindt vermenging plaats. Daarom moet het toezicht goed geregeld worden. Dat geldt ook voor het toezicht op het berichtenverkeer.

De woordvoerder van het CDA heeft gerept van de mogelijke monopoliepositie die de gerechtsdeurwaarders zullen krijgen nu de Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus door het groeiende elektronisch berichtenverkeer moet vrezen voor inkomsten-

Teeven

deriving. Ziet de staatssecretaris het gevaar van die twee petten ook? De gerechtsdeurwaarders kunnen bij hun private taak veel meer en gemakkelijker gebruik maken van de in het kader van hun publieke taak vergaarde informatie. Hoe denkt de staatssecretaris daarmee om te gaan? Hoe denkt zij dat te regelen?

Onze fractie heeft dus nog tal van vragen. Wij zijn uiteraard nieuwsgierig naar het antwoord daarop. Wij kunnen ons voorstellen dat de staatssecretaris deze vandaag niet allemaal in essentie kan beantwoorden. Om die redenen horen wij graag haar standpunt over het voorgestelde amendement.

□

De heer **De Roon** (PVV): Voorzitter. Mijn fractie staat positief tegenover het wetsvoorstel om derdenbeslagen elektronisch te laten betekenen, te meer daar dit wetsvoorstel deel uitmaakt van een breder project dat ten doel heeft de meer eenvoudige zaken binnen het justitiële apparaat met behulp van ICT-toepassingen eenvoudiger en sneller te laten verlopen. Uit een recente brief van de Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus komt naar voren dat de besparingen in de memorie van toelichting niet zo goed begroot zouden zijn en dat het resultaat niet zou hoog zou uitvallen als ons in de memorie van toelichting is voorgehouden. Graag verneem ik de visie van de staatssecretaris daarop. Wat zijn de besparingen en de eventuele extra kosten als gevolg van dit wetsvoorstel? Ten laste van wie komen zij en ten gunste van wie vallen de besparingen uit? Misschien kan de staatssecretaris in haar beantwoording nog ingaan op de vraag of dit besparingen dan wel extra kosten voor de begroting van Justitie als zodanig met zich kan brengen.

Verder zou ik graag een reactie van de staatssecretaris krijgen op de door de genoemde vereniging geuite vrees dat door deze wetswijziging in de toekomst minder aandacht zal zijn voor oplossingen via het minnelijke traject. Het is in principe het prettigst als dit soort geschillen door middel van het minnelijke traject worden opgelost. Als dat dramatisch zou verminderen, is het de vraag of wij er echt zoveel mee opschieten.

Hoe hoger de besparingen voor het bedrijfsleven, des te beter vinden wij dat. De PVV-fractie juicht dat altijd toe, maar mijn fractie is ook om een andere reden voor de vergroting van ICT-ontwikkelingen binnen Justitie en aan Justitie gerelateerde instellingen. Door het vergroten van de ICT-inzet, bijvoorbeeld door middel van elektronische dagvaarding en eenvoudige procedures voor eenvoudige zaken, zal Justitie in staat zijn om eenvoudige zaken op den duur kostenbesparend, sneller, efficiënter en minder arbeidsintensief af te handelen. Als dat allemaal lukt, is dat een prima zaak. ICT-ontwikkelingen kunnen er zo toe bijdragen dat bij Justitie meer geld en misschien ook meer tijd overblijft om criminaliteit te bestrijden. Is de staatssecretaris met ons van mening dat het geld en de tijd die als gevolg van ICT-ontwikkelingen in de toekomst binnen Justitie zullen vrijkomen, direct moeten worden ingezet om de criminaliteit in ons land te bestrijden? Zo niet, wat wil de staatssecretaris dan wel met die besparingen?

Sprekend over criminaliteitsbestrijding vraag ik de staatssecretaris of de onderhavige wetswijziging daarvoor ook betekenis kan hebben. Ook daar vinden immers conservatoire beslagleggingen plaats met als

doel de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel. Kan het Bureau Ontnemingswetgeving OM van deze wetswijziging profiteren? Betreft de staatssecretaris dit bureau bij de uitwerking van de regeling in de AMvB die nog geslagen moet worden? Bereidt het OM zich ook voor op de manier waarop het met de door deze wetswijziging geschapen mogelijkheden zal omgaan, als het bureau daar baat bij kan hebben?

De PVV is het met de minister en de fracties van de SP en het CDA eens dat ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens tegengegaan moet worden. Het verbaast ons dat de staatssecretaris niet concreet aangeeft hoe dit zal worden tegengegaan. Hoe wordt tegengegaan dat door deurwaarders verkregen gegevens worden overgeheveld naar een commerciële praktijk en hoe wordt dat gecontroleerd?

Het gebruik van een geavanceerde elektronische handtekening met gecertificeerde sleutels ligt volgens de staatssecretaris in de rede. Het meezenden van het vonnis bij de aanvraag van gegevens is een mogelijkheid. De manier waarop uiteindelijk invulling zal worden gegeven aan een vorm van toezicht op de doelmatigheid van het gebruik van verkregen gegevens kan volgens de staatssecretaris het beste bij de feitelijke uitwerking van het wetsvoorstel aan de orde kunnen komen. Wij vinden dit toch maar vaag. Het is maar afwachten en misschien zelfs afwachten en toekijken hoe het misgaat. Kan de staatssecretaris dit toch wat specifiekere toelichten?

Daarnaast wil ik graag weten wat volgens de staatssecretaris de consequenties van – ondanks alle eventuele maatregelen – ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens moeten zijn. Collega De Wit heeft al gezegd eigenlijk van mening te zijn dat privacyaspecten in een wettelijke regeling thuishoren en niet in een AMvB. Daar is wel wat voor te zeggen. Het amendement Teeven op stuk nr. 7 dat alles wil toetsen via een voorhangprocedure, komt mij ook sympathiek voor.

Ik herhaal nog eenmaal dat de PVV-fractie hoopt dat de ICT-ontwikkelingen binnen Justitie uiteindelijk leiden tot meer efficiency in het civielrechtelijk traject en dat de daarmee voor Justitie gepaard gaande besparingen ten goede komen aan de criminaliteitsbestrijding.

De **voorzitter**: Hiermee zijn wij aan het eind gekomen van de eerste termijn van de Kamer. Ik heb begrepen dat de staatssecretaris een korte schorsing wenst om haar antwoord voor te bereiden.

De vergadering wordt van 16.18 uur tot 16.25 uur geschorst.

□

Staatssecretaris **Albayrak**: Voorzitter. Ik dank de verschillende fracties uiteraard voor hun inbreng en vragen in eerste termijn. Ik dank hen ook voor de steun die ik heb mogen proeven in de verschillende inbrengen.

Dit wetsvoorstel staat niet op zich. Justitie is aan het moderniseren. Wij gaan daarom mee met het digitale tijdperk en maken steeds meer gebruik van gedigitaliseerd rechtsverkeer. Zoals u weet, zijn er al andere voorstellen op dit punt in de Kamer behandeld, of zullen worden gaan behandeld, zoals de afschaffing van het procuraat, de elektronische polis, de elektronische indiening van de dagvaarding en de elektronische authentieke akte. Ook Europa staat niet stil. Daar zien wij

Albayrak

onder andere de Europese betalingsbevelprocedure. Wij zijn hard op weg om het rechtsverkeer te moderniseren en dit gebeurt niet zonder reden. Niet alleen moeten wij met onze tijd mee, wij zijn er vooral ook van overtuigd dat modernisering de efficiency vergroot en de kosten omlaag brengt. Daarbij is iedereen gebaat, de belastingbetaler voorop. Twee belangrijke onderwerpen maken deel uit van dit wetsvoorstel: ten eerste het elektronisch betekenen van het derdenbeslag, ten tweede het uitbreiden van de informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders in geval van derdenbeslag.

Ik hecht eraan om in de Kamer op te merken dat dit wetsvoorstel tot stand is gekomen en voortvloeit uit vele overleggen met de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders, de KBvG. Ik hoorde een enkele woordvoerder spreken over het koninklijke broederschap, maar dat is dus niet juist.

Wat gaat het elektronisch betekenen nu allemaal inhouden? Een van de belangrijkste en ingrijpendste vormen van derdenbeslag vormt het loonbeslag. De "derde" waarover het daarbij gaat, is de werkgever of de uitkeringsverstrekker, dus degene van wie het inkomen wordt verkregen. Dit wetsvoorstel maakt het mogelijk dat een beslagexploot aan het elektronisch adres van een derde wordt betekend. Dit is alleen mogelijk als er een elektronisch adres is opgegeven door de derde. Er wordt dus naast de conventionele methode van het postadres een extra adres gecreëerd waarop aan een derde kan worden betekend. Dit is nadrukkelijk géén e-mailadres, maar een andersoortig elektronisch adres. Het kabinet heeft een systeem op het oog dat door de KBvG wordt ontwikkeld en beheerd. Het gaat om een gesloten systeem voor registratie en betekening. Wij zullen inderdaad bij AMvB de regels geven voor de registratie van de elektronische adressen. Ook worden bij AMvB regels gegeven voor de betrouwbaarheid en de vertrouwelijkheid van de elektronische betekening.

Bij de keuze voor een systeem zal nadrukkelijk worden aangesloten bij bestaande beveiligde systemen waarmee al wordt gewerkt. Een voorbeeld daarvan is het systeem dat bestaat voor het berichtenverkeer tussen notarissen en het kadaster. Berichten zullen versleuteld worden verzonden en er wordt gebruik gemaakt van een elektronische handtekening. Zo kan verzekerd worden dat het bericht ongewijzigd doorkomt en alleen kan worden bekeken door de zender en de ontvanger. Na ontvangst van een bericht verzendt het systeem automatisch een ontvangstbevestiging. Daarmee is de betekening van het derdenbeslag voltooid. De bevestiging is dus echt nodig om het af te maken. De elektronische betekening zal met name van voordeel zijn voor instellingen en ondernemingen waaronder vaak derdenbeslag wordt gelegd. Juist vanuit die groep – mensen, instellingen en ondernemingen die er vaak mee te maken hebben – is positief gereageerd op dit wetsvoorstel. Naast de elektronische betekening blijft een normale wijze van betekenen van derdenbeslag gewoon bestaan. Elektronisch beslag kan alleen worden gelegd bij organisaties die zich vrijwillig hiervoor aanmelden en zich dus ook aansluiten bij het systeem.

De informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders is de tweede belangrijke wijziging die met dit wetsvoorstel wordt beoogd. Het gaat om de informatiebevoegdheid van gerechtsdeurwaarders bij derdenbeslag. In een rechtsstaat is het niet alleen belangrijk dat je recht hebt, maar vooral ook dat je recht krijgt. Dat

betekent dat je daadwerkelijk moet kunnen innen op het moment dat er een vonnis is. Om dat te kunnen doen heb je informatie nodig van de schuldenaar. Als een deurwaarder loonbeslag wil leggen, moet hij weten wie de werkgever van de schuldenaar is. Een schuldenaar is verplicht de deurwaarder mee te delen wat zijn bronnen van inkomsten zijn. Die wettelijke systematiek en die wettelijke plichten zijn hier dus wel ontzettend belangrijk voor de relatie tussen de deurwaarder en de schuldenaar. Niet elke schuldenaar doet het vrijwillig, weten wij. Thans mag een deurwaarder alleen als hij vermoedt wie de werkgever is, daarvan aan die werkgever bevestiging vragen. Het is dus eigenlijk een heel beperkte mogelijkheid om achter de werkgever aan te gaan. Om dat vermoeden te krijgen moet de deurwaarder een handelsinformatiebureau inschakelen, wat extra kosten meebrengt.

Wat er met dit wetsvoorstel verandert, is dat een deurwaarder de gegevens over de werkgever of de uitkeringsverstrekker van een schuldenaar mag opvragen bij het UWV. Het gaat hier uitdrukkelijk om beperkte gegevens over de identiteit van de werkgever. De voorwaarde is dat de deurwaarder gerechtigd is om het derdenbeslag te leggen. Er moet dus steeds weer een rechterlijke beslissing aan voorafgaan. De gegevens mogen alleen en uitdrukkelijk alleen voor dit doel worden opgevraagd en gebruikt. De bescherming van de privacy van schuldenaren en voorkoming van misbruik zijn ontzettend belangrijke elementen van deze wijziging. Daarom zal bij de aanvraag van gegevens zowel vooraf als achteraf controle plaatsvinden. Vooraf in de vorm dat bij de aanvraag gegevens van het vonnis moeten worden opgenomen; accountants zullen steekproefsgewijs de aanvraag achteraf controleren. Verder bieden verschillende wetten en regelingen waarborgen tegen ongeoorloofd gebruik. Er zijn de algemeen geldende wetten die sowieso die waarborg in zich hebben. Ik wijs op de Wet bescherming persoonsgegevens, maar ook de Gerechtsdeurwaarderswet is een goed voorbeeld. Die heeft een systematiek die voor de handhaving ook geschikt is.

Ik kom thans op de specifieke vragen. De heer Van de Camp heeft gevraagd of dit alles betekent dat er een kostenstijging zal zijn ten opzichte van de bestaande situatie met inschakeling van handelsbureaus. Een gegevensbevraging, zoals wordt voorzien, mag alleen plaatsvinden om loonbeslag te leggen. Die loonbeslaglegging is alleen mogelijk als er een vonnis ligt dat ook betekend is aan de schuldenaar. Dus in die volgorde. Om loonbeslag te leggen moeten de kosten voor een vonnis en de betekening altijd worden gemaakt, dus ook met de methode die nu wordt gehanteerd. De kosten om de werkgever te achterhalen worden verlaagd doordat men niet langer gebruik hoeft te maken van een handelsbureau. Er is dus ook echt sprake van een verlaging. De kosten van een handelsinformatiebureau zijn overigens op dit moment gemiddeld € 50 tot € 75 en niet € 25, zoals een aantal sprekers heeft gezegd. Dat zijn gegevens die wij van de deurwaarders zelf hebben gekregen. Een handelsinformatiebureau is alleen goedkoper indien men gegevens wil achterhalen, zonder dat men weet of men loonbeslag wil leggen.

De heer **De Wit** (SP): Dat is nu net het punt. Als in de huidige situatie een deurwaarder beslag wil leggen of wil nagaan of een schuldenaar verhaal biedt, vraag hij

Albayrak

bijvoorbeeld aan zo'n informatiebureau om uit te zoeken wat de betreffende persoon heeft. Heeft hij een werkgever? Heeft hij een eigen huis? Heeft hij een hypotheekschuld? Heeft hij een bankrekening? Daarom, omdat je in de volle breedte informatie vraagt, zijn die kosten hoog. Die € 25 heeft alleen betrekking op het beslag dat zo'n bureau vraagt. Als een deurwaarder niet meteen begint met loonbeslag, maar specifiek vraagt wat iemand heeft, dan zijn de kosten veel hoger. Daar zit volgens mij het verschil in.

Staatssecretaris **Albayrak**: Dat is niet de informatie die ik van de gerechtsdeurwaarders heb. Zij hebben uitdrukkelijk gekeken naar de vergelijking van de kosten van dit moment met de kosten die gemaakt zullen moeten worden.

De heer **De Wit** (SP): Is dat informatie die zij alleen willen voor het leggen van beslag? Dan willen zij alleen weten wie de werkgever is. Dat kost € 25. Die bredere informatie kost € 50 tot € 70.

Staatssecretaris **Albayrak**: Hier is de vergelijking gemaakt met de kosten voor de vraag wie de werkgever is. Wij komen tot de conclusie dat dat goedkoper wordt en niet duurder. Dit wetsvoorstel gaat over het loonbeslag en over het derdenbeslag.

De Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders is geen bestuursorgaan. Om dat te kunnen zijn, moet sprake zijn van enig overheidsgezag, toegekend bij wettelijk voorschrift. Dat is hier niet het geval. De SNG speelt een rol bij de elektronische gegevensverrijking door individuele deurwaarders. Straks kan elke deurwaarder die bevoegd is tot het leggen van beslag, bij het UWV gegevens opvragen van een eventueel door het UWV verstrekte uitkering. Het wetsvoorstel breidt dit uit tot het recht op gegevens over een werkgeversverhouding.

Kan op korte termijn mogelijk worden gemaakt dat meer gebruik wordt gemaakt van elektronisch beslag? De rechtszekerheid speelt hierbij een belangrijke rol. Daarom wordt in het wetsvoorstel voorzien in regels betreffende de betrouwbaarheid en de vertrouwelijkheid van het elektronisch derdenbeslag. Wij zetten in op een systeem waaraan op vrijwillige basis kan worden deelgenomen door personen en instellingen die bereid zijn beslag-exploiten langs elektronische weg te ontvangen. Die vrijwilligheid is hier echt van belang. Met het oog op de vereiste betrouwbaarheid gaat het om een gesloten systeem. De beslaglegger krijgt direct een bevestiging dat het beslagexploit daadwerkelijk is ontvangen door de geadresseerde. Een gewoon e-mailadres levert niet dezelfde zekerheid op, maar zeker ook niet dezelfde betrouwbaarheid. Ik weet niet precies op welke beveiliging de heer Van de Camp precies doelde. Indien daarmee op betrouwbare wijze dezelfde zekerheid omtrent het tijdstip van de beslaglegging kan worden verkregen, dan zouden dergelijke adressen in de toekomst wellicht bruikbaar zijn. De technologische ontwikkeling houden wij natuurlijk goed in de gaten. Indien nodig, kan door wijziging van of aanvulling op de AMvB op grond van artikel 475g Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering rekening worden gehouden met verdere ontwikkelingen. Nogmaals, op dit moment zie ik die mogelijkheid niet.

Is er ruimte om meer organisaties aan te wijzen voor registratie? Nee, mijn uitgangspunt is dat de registratie

slechts bij één organisatie plaatsvindt. Mijn voorkeur gaat uit naar de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). Het gaat mij vooral om de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de gegevens waarmee wordt gewerkt, alsmede om het systeem en de ervaring van de organisatie met het opzetten, beheren en werken met een dergelijk systeem. De achtergrond en de huidige taken van de organisatie vind ik ook belangrijk, met name de wettelijke positie van de KBvG. De toegankelijkheid van andere organisaties die derdenbeslag kunnen betekenen tot het systeem heeft voor mij ook een rol gespeeld om tot deze keuze te komen. Natuurlijk moet die keuze gemaakt worden voordat het besluit in werking treedt en daar zullen wij ook voor zorgen.

De heer Van de Camp heeft gevraagd of de tarieven op korte termijn omlaag gaan en of die verlaging afhankelijk is van de evaluatie. De ontwikkeling en de inrichting van het systeem gaan gepaard met investeringen. Dat betekent dat in ieder geval de kosten de komende tijd zullen toenemen, niet de tarieven. Die tarieven blijven voorlopig gelijk. Ze zullen niet onmiddellijk gaan dalen maar ik voorzie wel dat dit op termijn gaat gebeuren. Dat is een van de argumenten om met dit wetsvoorstel te komen. Ik denk dat dit zal gebeuren nadat de investeringen zijn terugverdiend. Op dat moment zullen wij de tarieven onder de loep nemen. Mijn verwachting is dat dit zeker tot een verlaging zal leiden. Ik zal de KBvG vragen om verslag te doen van de ervaringen met de nieuwe betekeniswijze. Binnen een termijn van twee à drie jaar hebben wij daar goed zicht op. Ik zal ook bespreken op welke termijn aanpassing van de tarieven opportuun is. De belangrijkste lastenverlichting zit in de uitbreiding van de informatiebevoegdheid. Daar zit jaarlijks bijna 2 mln. in, terwijl wij het hier hebben over ongeveer € 180.000.

De heer Van de Camp heeft verder gevraagd naar de onafhankelijkheid van de accountant. Die accountant speelt een belangrijke rol in het waarborgen van de controle op de doelmatigheid en het gebruik van de verkregen informatie. De vraag van de heer Van de Camp of een huisaccountant wel onafhankelijk genoeg is, kan ik bevestigend beantwoorden. Accountants hebben een eigen, onafhankelijke positie ten opzichte van hun cliënten. De waarborgen voor het functioneren van accountants staan echter ook in de accountancy-wetgeving. Daar is veel om te doen geweest en die wetgeving is ook in ontwikkeling. Echter, wat wij nu in handen hebben, biedt ons de mogelijkheid om die controle uit te oefenen. De accountants vallen uiteraard onder het tuchtrecht. Er zijn wat mij betreft dus op dit moment voldoende waarborgen. Er is geen reden om te twijfelen aan de onafhankelijkheid van de accountants.

Verder heeft de heer Van de Camp mij gevraagd of ik kennis heb genomen van de oprichting in 2007 van een handelsinformatiebureau door een aantal deurwaarders. Ik was niet eerder op de hoogte gesteld dat dit plaats zou hebben gevonden. Ik heb het wel nagegaan en ik kan mededelen dat inmiddels wordt ontkend door de KBvG dat er sprake van zou zijn.

De heer De Wit heeft gevraagd naar de geschatte lastenverlaging bij invoering van dit wetsvoorstel. De totale administratieve lastenverlichting voor het bedrijfsleven wordt geschat op circa 2,1 mln. op jaarbasis. Bij de berekeningen zijn wij uitgegaan van 130.000 derdenbeslagen per jaar. Dat aantal is gebaseerd op het cijfer

Albayrak

dat wij hierover hebben uit het jaar 2004. Dat is door de deurwaarders verstrekt. Elektronische betekening levert jaarlijks een besparing van € 180.000 op, maar de besparing gaat vooral zitten in de uitbreiding van de informatiebevoegdheid, namelijk ter grootte van 1,9 mln. Dat laatste heeft vooral te maken met het niet langer behoeven inschakelen van de handelsinformatiebureaus. Gevraagd is of dit ten koste gaat van de werkzaamheden van de handelsinformatiebureaus en of dit niet een argument is dat ik bij de deze discussie zou moeten betrekken. Natuurlijk bestaat de mogelijkheid dat een deel van de werkzaamheden van de handelsinformatiebureaus hierdoor geraakt wordt, maar dat is voor mij geen argument om vonnissen die gewezen zijn niet ten uitvoer te leggen. Het doel van dit wetsvoorstel weegt voor mij vele malen zwaarder dan de mogelijkheid dat hierdoor een commerciële organisatie een deel van het werk uit handen genomen ziet worden. Sterker nog, ik vind het mijn verantwoordelijkheid om verantwoord en efficiënt om te gaan met het geld van de belastingbetaler.

Dan kom ik op het mogelijke misbruik van de uitbreiding van de mogelijkheid om informatie op te vragen. Ik meen werkelijk dat wij op dit moment voldoende waarborgen hebben tegen ongeoorloofd gebruik van verkregen gegevens. Het risico op ongeoorloofd gebruik acht ik gering. De waarborgen zitten onder meer in het wetsvoorstel zelf, in de controle op de gegevensbevraging vooraf en achteraf en in andere wetten en regelingen, die ik al heb genoemd. Ik ga er daarom niet op voorhand van uit dat misbruik zal plaatsvinden. Ik meen ook dat het verkeerd is om daarvan uit te gaan. Ik heb wel bekeken of wij maximaal kunnen waarborgen dat wij erachter komen als misbruik plaatsvindt en, als daarvan sprake is, dat daartegen wordt opgetreden. Ik vind dat ik daartoe op dit moment meer dan voldoende instrumenten voorhanden heb.

De heer **De Wit** (SP): Ook ik heb in de nota naar aanleiding van het verslag gezien dat de staatssecretaris acht punten opsomt die je als een waarborg kunt beschouwen, maar dat is een waarborg voor de controle die de staatssecretaris wil uitoefenen op de publieke taak. De staatssecretaris zegt dat een en ander in de wet verboden is, in de administratie, in de Wet bescherming persoonsgegevens enzovoorts. Dat is dus de controle. De audit die daaraan is toegevoegd, is heel erg beperkt. Dat is een steekproef bij een op de acht kantoren. De staatssecretaris controleert dus de publieke taak. Zij gaf net het voorbeeld van de commerciële praktijk. Ik heb de notariële akte overigens op mijn bureau liggen. Desgewenst kom ik daar dadelijk nog op terug. Een deurwaarder hoeft natuurlijk geen aparte BV of zo op te richten voor zijn commerciële taken. Hij kan gewoon naast zijn werk de incassopraktijk uitoefenen. Dat doet een deurwaarder al eeuwen. Het gaat om dat laatste. Hoe wordt gecontroleerd dat de informatie die in de publieke sfeer door dit wetsvoorstel makkelijker wordt vergaard, niet wordt gebruikt voor de commerciële poot van de praktijk? Die controle ontbreekt.

Staatssecretaris **Albayrak**: Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling, en zo is het ook geregeld dat om die twee taken met elkaar te vermengen. Ik doel nu op de incassotaak van de gerechtsdeurwaarders en hun wettelijke taak van het leggen van beslag. De heer De

Wit zal het niet met mij eens zijn, maar de wet is op een zodanige manier vormgegeven dat de belangrijkste waarborgen erin zitten. Ik hoor de heer De Wit daarover hardop twijfelen. De bestaande praktijk geeft mij geen aanwijzing dat dit op grote schaal zal gebeuren. Ik heb genoeg in handen om daarachter te komen. Ik heb ook genoeg in handen om daartegen op te treden.

Wij spreken hier alleen over beperkte gegevens over de werkgever, over de identiteit van de werkgever. De voorwaarde is dat de deurwaarder gerechtigd is om een derdenbeslag te leggen. Er moet dus steeds een rechterlijke beslissing zijn. Bij de aanvraag moeten de gegevens van het vonnis worden opgenomen. Dat betekent dat accountants direct de mogelijkheid hebben om te checken of er ook bij de incasso dingen gebeuren waarvoor die gegevens worden gebruikt.

Een op de acht vindt de heer De Wit te weinig. In een op de acht gevallen wil ik de accountants laten kijken naar de praktijk. Ik vind de controle best fors als wij jaarlijks een achtste deel van de kantoren laten controleren. Dat is op dit moment in ieder geval toereikend. Als blijkt dat sprake is van onregelmatigheden – ik meen dat ik daar met deze controle achter kan komen – dan kan het breukdeel worden opgevoerd. Dat zal ik dan ook zeker niet nalaten. Het gaat erom of ik voldoende instrumenten heb om daarachter te komen en die heb ik. Als er sprake is van onregelmatigheden, zal ik optreden. Bij de evaluatie van dit wetsvoorstel zal ik aan dit gegeven uitdrukkelijk aandacht besteden.

De heer **De Wit** (SP): Ik wil nog één voorbeeld voorleggen. Stel, er is een deurwaarder die onder een werkgever een derdenbeslag heeft gerealiseerd. Er is een vonnis, het wordt geregistreerd; het is allemaal netjes gebeurd. Hij heeft echter in een ander lokaal een secretaresse zitten die de incasso's doet voor een woningcorporatie, Wehkamp of wie dan ook. Er is dus een vordering. Hoe kunt u voorkomen dat de werkgever die dankzij het UWV in de publieke sfeer gevonden is, niet tevens gebruikt wordt in de commerciële praktijk van de woningcorporatie, Wehkamp of wie dan ook? U hebt daarop geen controle. U hebt wel controle op wat er in de publieke sfeer gebeurt, namelijk of de informatie terecht en volgens de regels is gevraagd, maar niet op wat er vervolgens kan gebeuren. De Kamer is hierop gewezen door mensen die dit een risico noemen. U hebt geen controle op de wijze waarop men nu ineens in de commerciële praktijk gegevens gebruikt die mogelijk afkomstig zijn uit de publieke sfeer.

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik onderken uitdrukkelijk dat het een risico zou kunnen zijn. Dat is precies de reden waarom steekproefsgewijze controles wel degelijk plaatsvinden. Er zijn dus risico's, maar ik benadruk dat er wel degelijk mogelijkheden tot controles zijn. Wij zullen ze uitvoeren en als daaruit blijkt dat het opschroeven van controles nodig is, zal ik dat zeker doen. Ik moet hier natuurlijk wel zeggen dat deurwaarders die commerciële activiteiten gewoon mogen hebben. Ik ga dus uit van vertrouwen, maar het is geen naïef vertrouwen. Ik heb alle instrumenten erop ingericht dat wij erachter kunnen komen. Voor die commerciële activiteiten zijn deurwaarders natuurlijk ook tuchtrechtelijk aansprakelijk.

De heer **De Wit** (SP): U acht het dus mogelijk dat via de controles en de audits boven water komt of de gegevens

Albayrak

overgeheveld worden naar de commerciële praktijk en of daar gebruik wordt gemaakt van elders verkregen gegevens?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ja, dat is wat ik heb gezegd.

De heer **Teeven** (VVD): Heeft de staatssecretaris er principieel bezwaar tegen dat dit kan gebeuren? De heer De Wit kaart het aan en de Kamer is er ook op gewezen. Kunt u aangeven waarom de gerechtsdeurwaarders in uw optiek eerst in het private domein die gegevens moeten verzamelen?

Staatssecretaris **Albayrak**: Het zijn commerciële activiteiten, waarbij natuurlijk ook de mededinging een rol speelt, met bijvoorbeeld de incassobureaus die daardoor benadeeld zouden worden.

De heer **Teeven** (VVD): Gaat u juist vanuit die optiek in de AMvB beschrijven hoe de controle gaat plaatsvinden?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik kom nog te spreken over de AMvB, ook in reactie op uw amendement.

Voorzitter. De heer De Wit vraagt naar de belangenverstrengeling van deurwaarders. Directe opvragingen voor commerciële doeleinden zijn niet mogelijk, omdat daarbij gegevens van het vonnis moeten worden opgegeven. Ik noemde dit zojuist al. De controle op misbruik op basis van deze vonnisgegevens is dus best eenvoudig voor accountants die hiervoor worden ingeschakeld.

De heer Teeven vraagt wie de organisatie van de registratie van de elektronische adressen op zich neemt. Dat doet de KBvG, met een gesloten systeem voor registratie en betekening dat nu wordt ontwikkeld. Ik heb al heel veel gezegd over waarom ik vind dat dit systeem de betrouwbaarheid van het register en de verifieerbaarheid ten goede komt. De Belastingdienst kan er uiteraard gebruik van maken voor het leggen van derdenbeslag. De belastingdeurwaarders hebben een soortgelijk belang. Het zou dus raar zijn als wij het niet mede aan hen ten dienste stellen. De heer Teeven noemt als mogelijkheid om het kadaster daarvoor aan te wijzen, maar dat ligt minder voor de hand. Het gaat om een taak die volgens mij vreemd is voor het kadaster in relatie tot de overige taken. Ik heb al gezegd dat wij goed kijken naar het systeem dat het kadaster thans gebruikt voor het gegevensverkeer met notarissen en deurwaarders. Wij leren dus wel van die ervaring, maar het ligt minder voor de hand om die taak daar te leggen. Gevraagd is of gerechtsdeurwaarders en de bij hen werkzame personen in het kader van dit wetsvoorstel extra gescreend moeten worden. Met die vraag wordt naar mijn idee met name bedoeld op het opvragen van die gegevens. Ik wijs erop dat de deurwaarders over wie wij spreken, onderworpen zijn aan de Gerechtsdeurwaarderswet en de daarop gebaseerde verordeningen en regelingen. Daarin zijn de waarborgen opgenomen die in het algemeen voor deurwaarders gelden. Ik doel dan zowel op de achtergrond als op het functioneren van de deurwaarder. Een extra screening op grond van dit wetsvoorstel is wat mij betreft niet noodzakelijk. De werknemers vallen uitdrukkelijk onder de verantwoordelijkheid van die gerechtsdeurwaarder. Voor hen geldt dus hetzelfde.

Het BFT zal geen toezicht houden op de gegevensbevraging bij het UWV. Dat gebeurt op grond van het

verlangen van het UWV momenteel door onafhankelijke accountants. Er zijn geen signalen ontvangen waaruit blijkt dat die werkwijze onvoldoende functioneert. Het BFT heeft zijn handen overigens vol aan zijn huidige takenpakket. Ik meen dat de Kamer daarvan op de hoogte is. In deze tijd van taakstelling zie ik niet de noodzaak en evenmin de aanleiding om het BFT uit te breiden. Het is niet de bedoeling dat er een nieuwe toezichthouder komt. De bestaande tuchtrechtelijke mechanismen, aangevuld met de accountants van het UWV, volstaan wat mij betreft.

Ik kom op het amendement-Teeven. Het zal voor de Kamer geen nieuws zijn dat het kabinet nooit een voorstander is van uitgebreide voorhangprocedures. Wij hebben de wet waarop de AMvB is gebaseerd uitgebreid met elkaar besproken. Ik begrijp dat de heer Teeven de behoefte heeft om naar de inhoud van het voorstel te kijken. Meestal wordt de tijdsdruk als argument gebruikt, maar daarvan is in dit geval geen sprake. Het lijkt mij dus goed om uit te spreken dat ik geen bezwaar maak tegen het aannemen van het amendement.

Ik heb in de inleiding van mijn betoog al veel vragen van de heer De Roon beantwoord. Ook heb ik al vragen van andere Kamerleden beantwoord die dezelfde strekking hadden. De heer De Roon legt de link met de schuldhulpverlening. Ik vind het niet wenselijk dat het elektronisch derdenbeslag pas wordt opengesteld na beproeving van de schuldhulpverlening. Het belang daarvan onderken ik wel. Het is nog sterker: mijn collega Aboutaleb zet zich daarvoor terdege in, maar het staat naar mijn idee los van het creëren van een extra adres voor de betekening van het derdenbeslag. Het gaat in dit geval alleen om een extra adres, een digitaal adres naast het postadres, dus niet om iets nieuws wat wij introduceren. De schuldenproblematiek ontstaat niet bij het leggen van beslag. Het kan uiteraard invloed hebben of het probleem vergroten, maar die problematiek ontstaat al bij het aangaan van de schuld. Ik vind dat schulden die zijn aangegaan, in principe moeten worden betaald. Wij weten dat de weg naar schuldhulpverlening bij een ernstige schuldenproblematiek openstaat. Die mogelijkheid wordt met dit wetsvoorstel niet geblokkeerd. Dat kan er dus parallel naast bestaan. Ik wijs er nog op dat een beslaglegger onder omstandigheden kan worden gedwongen tot medewerking aan een schuldregeling in de vorm van een dwangakkoord, indien dat op dat moment de meest geëigende weg is om de zaak tot een eind te brengen.

De heer De Roon heeft gevraagd of het OM gebruik kan maken van het elektronisch beslag. Tot op dit moment is het OM bij dit wetsvoorstel niet in beeld geweest. Ik dank de heer De Roon dan ook voor de suggestie die hij heeft gedaan. Graag besteed ik daaraan aandacht bij de voorbereiding van de AMvB, waarvoor een voorhangprocedure geldt.

De heer **Van de Camp** (CDA): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris voor de antwoorden. Wij weten allemaal dat de plenaire behandeling deel uitmaakt van de wetsgeschiedenis die nu wordt vastgelegd. Alle kritische opmerkingen van de heer De Wit en anderen over de commerciële praktijk zijn dus nogmaals vastgelegd. Ik wijs erop dat de mix van commerciële praktijk en ambtelijke taken indertijd bewust is ingebouwd in de

Van de Camp

Gerechtsdeurwaarderswet. Daarover is toen uitgebreid gesproken. De vraag was of het verstandig was. Toen is een keuze gemaakt. Op sommige momenten lopen wij aan tegen de risico's van die mix. Daar is het debat van vanmiddag ook een voorbeeld van.

Ik weet overigens van de deurwaarders die actief zijn in mijn kennissenkring, dat dit geen slecht beroep is. Het is een welvarend beroep. Blijkbaar is de mix van ambtelijke en commerciële praktijk dus toch een goede. Misschien krijg ik als reactie hierop een kritisch artikelje in een blad. Dat is ook precies de bedoeling van mijn opmerking!

Ik ben tevreden dat de staatssecretaris zegt dat het amendement van de heer Teeven niet op bezwaren stuit. De behandeling van het afgelopen anderhalf uur heeft wel wat uitwerkingsvragen met zich gebracht. Het antwoord daarop wil de Kamer graag zien. In dat opzicht is het goed dat voor een voorhang is gekozen in het amendement-Teeven. Ik zal de CDA-fractie adviseren om voor te stemmen, opdat wij een aantal zaken terugkrijgen.

Ik heb in het antwoord van de staatssecretaris de datum van inwerkingtreding gemist. Is daarover iets te zeggen? Als de Kamer een wetsvoorstel aanneemt, is het altijd prettig dat bekend is wanneer dit de facto in werking treedt, natuurlijk na de loyale en kritische behandeling in de Eerste Kamer.

Ik kom terug op de ontkenning van het handelsinformatiebureau. De heer De Wit heeft er bij interruptie al op gewezen. Wij hebben van de concurrentie de oprichtingsakte mogen ontvangen. Het bedrijf heet Infactory en is opgericht door een aantal deurwaarders. Ik ben zo vrij geweest om de oprichtingsakte aan de medewerkers van de staatssecretaris te geven. Ik zou graag in tweede termijn hierop een reactie horen.

□

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Ik sluit aan bij het laatste punt van de heer Van de Camp. Ook ik heb de oprichtingsakte, waarin de doelstelling van de BV staat. Die doelstelling is de uitoefening van een onderneming in het kader van het verstrekken van informatie op het gebied van verhaalsmogelijkheden op particulieren en ondernemingen, handelsinformatie alsmede kredietinformatie. Het ligt dus absoluut in de sfeer van dit debat en het zo-even besproken onderwerp.

Over de kosten kunnen wij lang en breed praten. De handelsinformatiebureaus hebben de Kamer een brief gestuurd. Daarin staat dat de schatting van € 50 tot € 70 te hoog is. Zij komen bij de bedoelde informatie uit op € 25. Ik ben het met de staatssecretaris eens. De kosten die via het UWV gemaakt worden, liggen aanmerkelijk lager.

De staatssecretaris gaat niet in het op aantal van 130.000 beslagen. Volgens diezelfde bureaus is dat het totaal aan beslagen, dus ook beslagen waarin geen informatie hoeft te worden gevraagd. In die gevallen is de informatie vrijwillig verstrekt. Graag een reactie van de staatssecretaris.

Ik heb genoteerd dat de staatssecretaris het mogelijk acht dat het – in ieder geval in het kader van controle en audit op uitoefening van de publieke taak en inwinning van informatie bij het UWV – mogelijk is om te constateren of overheveling van informatie heeft plaatsgevonden

van de ambtelijke naar de particuliere en commerciële sfeer.

Ook ik had de vraag aan de staatssecretaris wanneer het wetsvoorstel in werking treedt. Dat is nog niet duidelijk. Omdat de staatssecretaris zelf zegt dat zij niet zo'n haast heeft, is het de vraag of wij de wet en de algemene maatregel van bestuur niet in één hadden kunnen krijgen.

□

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden. Zij is in een aantal opzichten volstrekt duidelijk geweest. Onze fractie is ook blij met haar opmerkingen over het voorgestelde amendement. Ik denk dat dit een hoop onduidelijkheid kan wegnemen, ook op de werkvloer, over hoe aan bepaalde voorstellen vorm wordt gegeven.

Er is een vraagje blijven liggen doordat ik het in eerste termijn ben vergeten. De Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus heeft als argument genoemd dat er sprake is van een zwaardere belasting van het justitiële apparaat, omdat de deurwaarders altijd vonnissen nodig zullen hebben om die gegevens via het elektronische net op te vragen, zoals de staatssecretaris zelf in eerste termijn heeft gezegd. Anders dan voor de handelsinformatiebureaus zou de werkbelasting binnen Justitie kunnen toenemen. De Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus vraagt daar terecht aandacht voor. Kan de staatssecretaris in tweede termijn zeggen hoe zij dat inschat?

Deze vereniging stelt ook dat het aantal loonbeslagleggingen aanzienlijk zal toenemen. Dat is een vrees die ook enigermate bestaat bij onze fractie, omdat bij navraag in de beroepssector, ook onder de gerechtsdeurwaarders zelf, is gebleken dat er gerechtsdeurwaarders zijn die veel, onnodige veiligheidsbeslagen leggen, soms bij organisaties, terwijl op voorhand niet altijd duidelijk is dat er wat te verhalen valt. Heeft de staatssecretaris daarover wel eens iets gehoord van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders? Ik zal het woord broederschap nooit meer voor die organisatie gebruiken. De staatssecretaris heeft mij terecht op dat punt terechtgewezen. Het zit nu goed in mijn hoofd. De VVD-fractie zal het nooit meer verkeerd zeggen. Op dit punt krijgen wij nog graag een toelichting van de staatssecretaris.

Verder kan ik zeggen dat wij onze steun zullen geven aan dit wetsvoorstel.

□

De heer **De Roon** (PVV): Voorzitter. Dank aan de staatssecretaris voor haar beantwoording die ik over het algemeen helder vond. Ik mis het antwoord op mijn vraag of dit allemaal nog gevolgen heeft voor de begroting van Justitie als zodanig. Ik geef toe dat ik niet heel specifiek en gedetailleerd ben geweest bij die vraag. Deze vraag werd erdoor geïnspireerd dat wij van de Nederlandse Vereniging van Handelsinformatiebureaus te horen hebben gekregen, zoals de heer Teeven zojuist ook memoreerde, dat dit zal leiden tot een zwaardere belasting van het justitiële apparaat, meer rechters en personeel en zelfs tot vergroting van de huisvestingsproblematiek voor de rechterlijke macht. Misschien is het allemaal een beetje overdreven en gebakken lucht, maar

De Roon

met de heer Teeven hoor ik graag het standpunt van de staatssecretaris.

Staatssecretaris **Albayrak**: Dank voor alle uitgesproken steun. Wat het tijdspad betreft, het volgende. De bedoeling is om de invoering van het wetsvoorstel op 1 januari 2009 voor elkaar te hebben. Als wij dingen tegenkomen die een kort uitstel van de invoering nodig maken, zal de wet in het voorjaar van kracht worden, maar niet later. Ik zet in op 1 januari. De AMvB over de registratie en de vertrouwelijkheid zal in de zomer worden voorbereid. Ik schat in, dat na de zomer de voorhangprocedure kan starten.

De heer De Wit zei dat de staatssecretaris zelf geen haast heeft en vroeg waarom het dan niet gezamenlijk in één keer is gebeurd. De staatssecretaris heeft wél haast. Justitie probeert ten aanzien van alle wetstrajecten de nodige snelheid te betrachten, omdat wij weten dat het langdurige processen zijn. Wetten maak je niet zomaar. Je doet dat, omdat je ervan overtuigd bent dat het een verbetering brengt ten opzichte van de bestaande situatie. Daarom betrachten wij algemeen snelheid bij alle wetstrajecten. In reactie op het amendement van de heer Teeven heb ik gezegd dat ik het vind opwegen tegen het algemene streven van snelheid als de Kamer het belangrijk vindt om te zien wat in de AMvB geregeld gaat worden. Men kan dat ook zien als extra zorgvuldigheid van mijn kant die niets afdoet aan de stelling dat wij altijd proberen om snel met wetstrajecten om te gaan.

De heren Van de Camp en De Wit hadden een vraag over de oprichting van een handelsinformatiebureau door deurwaarders. Ik zei net dat dit is ontkend door de KBvG, maar zij hebben iets in handen op grond waarvan zij zich dat afvragen. Omdat zo uitdrukkelijk is gezegd dat alles wat hier vandaag wordt gezegd ook voor de wetsgeschiedenis van belang is, is het misschien goed als ik er inhoudelijk nog iets over zeg. Voor zover in rapporten als deze rechtmatig verkregen gegevens zijn vermeld, bestaat er geen bezwaar tegen als deze aan deurwaarderskantoren worden aangeboden. Het zou anders zijn als het gaat om gegevens die niet op juiste wijze worden verkregen. Het zou eveneens onjuist zijn als gegevens worden doorgegeven die zijn verkregen voor een ander doel en slechts voor dat doel gebruikt mochten worden. Daarvan zou inderdaad sprake zijn als er gegevens zijn opgenomen die met gebruikmaking van de informatiebevoegdheid van artikel 475g Rv van het UWV zijn verkregen. Dat wil ik hier uitdrukkelijk gezegd hebben.

Het zal duidelijk zijn dat dergelijke UWV-gegevens slechts door een deurwaarder van het UWV mogen worden verkregen en slechts gebruikt mogen worden voor het leggen van loonbeslag, dus alleen voor dat doel. Het gebruik in rapportages van een handelsinformatiebureau is dan ook uitdrukkelijk niet toegestaan. Op dit moment is mij niet bekend of sprake is van onjuist gebruik van gegevens op een wijze zoals is voorgesteld of dat er überhaupt onjuist gebruik van gegevens wordt gemaakt. Ik zal bij de KBvG navragen of er wel of niet sprake is van die oprichting, ook in relatie tot de ontkenning waar ik eerder melding van maakte. Mocht er inderdaad sprake zijn van onjuist gebruik van gegevens, dan kan men ervan uitgaan dat ik de nodige maatregelen zal nemen.

De heer **Teeven** (VVD): Voorzitter. Zou de staatssecretaris de Kamer kunnen berichten wat deze navraag heeft opgeleverd?

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik hoop dat dit in één zin kan, namelijk dat de ontkenning van de KBvG nogmaals door mij wordt bevestigd.

De heer De Wit sprak over het aantal van 130.000 gegevensbevestigingen ten behoeve van derdenbeslag per jaar dat door informatie van de handelsbureaus ontkracht zou worden. Wij zijn al uitgebreid ingegaan op de berekening van de kosten. Ik denk dat het antwoord dat ik over de 130.000 derdenbeslagen kan geven eigenlijk precies hetzelfde is. Dit gaat niet over informatie-inwinning die breder is dan alleen gerelateerd aan de beslagen. Ik zal nog bezien of deze informatie klopt. Mocht dat niet zo zijn, dan zal ik de Kamer daarover berichten, maar daar ga ik niet vanuit.

De heer Teeven vroeg of dit een zwaardere belasting gaat betekenen voor justitie. Dat zou inderdaad niet goed zijn, maar het is ook niet het geval. Het gaat niet om een veel groter aantal vonnissen waardoor de workload van justitie wordt beïnvloed. Het gaat om verhaalsinformatie die alleen nodig is om beslag te leggen. Daarvoor heb je eerst een titel nodig. Een vonnis is sowieso nodig, maar het gaat niet om een toename van het aantal vonnissen waardoor het aantal beslagen zou toenemen. Ik voorzie hier dus echt geen zwaardere belasting.

Het is niet te voorzien dat het aantal loonbeslagen zal toenemen op basis van dit wetsvoorstel. Ik heb er al op gewezen dat elektronisch derdenbeslag alleen kan worden gelegd bij organisaties die zich daarvoor vrijwillig aanmelden en zich aansluiten bij het systeem. Ik veronderstel dat zo'n organisatie zich uit vrees voor een extra belasting van haar administratie niet zal aanmelden voor het elektronisch derdenbeslag, maar de conventionele methode van de postadressen zal blijven gebruiken. Ik kan me wel voorstellen dat uitbreiding van de mogelijkheid om werkgeversgegevens op te vragen kan leiden tot meer loonbeslagen die op de normale, papieren wijze worden betekend. Dit lijkt mij echter een gewenste situatie. Daar is dit alles toch om te doen. Dit zou betekenen dat er beter dan nu uitvoering wordt gegeven aan de vonnissen. Dit lijkt mij een positieve ontwikkeling.

Wellicht ten overvloede, voor ondernemingen geldt natuurlijk dat zij naast werkgever veelal ook schuldeiser zijn. Een betere inning van vorderingen komt uiteindelijk ook het bedrijfsleven ten goede.

De heer De Roon heeft gevraagd naar de consequenties voor de begroting van het ministerie van Justitie in het algemeen. Iedereen die de begrotingssystematiek kent, zou moeten weten dat deze vraag niet zo in het algemeen kan worden gesteld. De plussen en minnen op de begroting leveren een complex rekenkundig verhaal op, waarbij wij natuurlijk proberen gaten te dichten die te maken hebben met de hoogste prioriteiten van het ministerie van Justitie. Het is bekend welke dat zijn: als "core business" de criminaliteitsbestrijding, het terugdringen van recidive, een betere nazorg, resocialisatie en alles wat in dat grote pakket "veiligheid begint bij voorkomen" zit. Als er ergens geld overblijft, zal dit zeker worden besteed voor de hoogste prioriteiten zonder dat ik in financiële zin een uitgebreid overzicht kan geven van alle onderwerpen die op het ministerie van Justitie aan de orde zijn.

Albayrak

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Over dit wetsvoorstel zal op een nader te bepalen moment worden gestemd, naar ik aanneem volgende week dinsdag.

De vergadering wordt vanavond om half acht voortgezet. Dan wordt het spoeddebat gevoerd over het vastzetten van een cartoonist.

De vergadering wordt van 17.20 uur tot 19.30 uur geschorst.

Aan de orde is het **spoeddebat** over het **vastzetten van een cartoonist**.

De **voorzitter**: Wij hebben met elkaar spreektijden van vier minuten afgesproken. Ik heet de minister van Justitie en de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap welkom. Het woord is aan de heer Van der Ham.

□

De heer **Van der Ham** (D66): Voorzitter. De vrijheid van meningsuiting is de hoeksteen van een open samenleving. Je kunt zeggen, denken en schrijven wat je wilt; dat moeten wij te allen tijde verdedigen. Als je eenmaal je mening hebt geuit, kunnen medeburgers je daarop aanspreken. Ook dat is een recht in onze rechtsstaat dat wij moeten verdedigen. Daartussenin zit heel veel vrijheid, die voortdurend onderwerp is van debat. Dat is goed, want vaak is het maatschappelijk debat over de vrijheid van meningsuiting veel effectiever dan het strafrecht. Het zelfreinigend vermogen van een open publiek debat kan moeilijk worden overschat. De reacties na de film Fitna van Geert Wilders lieten dat uitstekend zien. Het debat over wat wel of niet fatsoenlijk is, valt lastig te voeren in een rechtszaal. Dat kan echter wel op straat, in de krant of op televisie. Uitdagende opiniemakers zijn daarbij van groot belang. Hun recht om prikkelend te zijn, moet krachtig worden verdedigd.

Een van die opiniemakers is de cartoonist Gregorius Nekschot. Hij maakt zeer grove cartoons, waarin elke bevolkingsgroep keihard wordt aangepakt. Hij geeft zijn eigen werk de ondertitel "Misselijke grappen" mee; daarmee is niets te veel gezegd. Het Openbaar Ministerie heeft gemeend, hem voor acht van zijn tekeningen op te moeten pakken. Dat bericht heeft mij zeer geschokt. Kan de minister van Justitie bevestigen dat de cartoonist Gregorius Nekschot – dat is zijn pseudoniem – door tien politieagenten van huis is gehaald en dat zijn computer en andere persoonlijke zaken zijn meegenomen? Kan de minister bevestigen dat Gregorius Nekschot een nacht in de cel heeft moeten verblijven, dat hij 30 uur heeft vastgezeten en dat hem in die periode te verstaan is gegeven dat hij drie dagen zou kunnen worden vastgehouden? Kan de minister bevestigen dat tegen Gregorius Nekschot is gezegd dat zijn cartoons erger zijn dan van die Deense cartoonist, en dat hij zijn zelfgekozen anonimiteit door deze zaak zou verliezen? Hoe beoordeelt de minister dat? Begrijpt hij dat de cartoonist deze uitingen in zijn richting als zeer intimiderend heeft ervaren? Is dit de normale gang van zaken? Waarom is de heer Nekschot na de aanklacht niet gewoon op het bureau uitgenodigd? Niks geen inval met tien man erbij

gevolgd door 30 uur zitten, maar gewoon een uitnodiging om de klacht met hem door te nemen.

In een persverklaring heeft de minister gesteld dat het OM drie jaar op zoek is geweest naar de identiteit van de heer Nekschot. Dat zou een verbijzondering zijn van deze zaak. Dit is een vreemd argument. Zelf heeft de heer Nekschot verklaard dat hij eenvoudig te benaderen is via zijn uitgever HP/De Tijd of via zijn eigen website. In het verleden heeft het Amsterdamse stadsdeel De Baarsjes hem op die manier benaderd, waaraan hij gehoor heeft gegeven. Wil de minister terugkomen op zijn opmerking in de media over die drie jaar? Was dit een misser? Is in dit licht het optreden van de politie en het OM niet buitenproportioneel?

Deze hele zaak heeft een nare bijsmaak en mogelijk een nare nasmaak. Immers, als de cartoonist wordt gedagvaard, zal zijn identiteit bekend worden. Hoe staat de regering dan in voor zijn veiligheid?

Tweeënhalf jaar nadat de aangifte is gedaan, heeft het OM gehandeld, althans heeft het de cartoonist opgepakt. In die tweeënhalf jaar is er natuurlijk ontzettend veel gebeurd, ook in het debat over de vrijheid van meningsuiting. Het argument dat moslims of andere minderheden in de samenleving zich gekwetst zouden voelen door de cartoons, doet tekort aan het debat dat zich de afgelopen anderhalf, twee jaar heeft ontsponnen. In het debat rond Fitna hebben moslims bijvoorbeeld gezegd: kom maar op, vrijheid van meningsuiting is prima. Zij zijn niet zo snel gekwetst als de minister in zijn uitingen doet voorkomen. Graag krijg ik een reactie op deze redenering.

Ook in het verleden zijn opiniedelicten vervolgd. Althans, er zijn aanklachten geweest tegen bijvoorbeeld W.F. Hermans en Gerard Reve; Theodor Holman voegde mij gisteren toe dat ook hem dat is overkomen. Zij zijn gewoon gedagvaard en uitgenodigd op het bureau. Zijn er in de Nederlandse geschiedenis van na de Tweede Wereldoorlog precedentes waarbij op deze manier een opiniedelict is neergelegd bij de beschuldigde? Wanneer wist de minister van deze arrestatie? Wat was precies zijn rol? Hoe zijn de minister en zijn voorganger de afgelopen drie jaar betrokken geweest bij het onderzoek naar deze cartoonist? Is er een nieuwe vervolgingslijn voor opiniedelicten? En wat is het oordeel van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over de mogelijkheid van een striktere vervolgingslijn? In het regeerakkoord is een mediacode aangekondigd. Kan de minister van Onderwijs aangeven welk verschil die code in deze affaire zou hebben gemaakt?

Ik heb aan deze affaire een nare bijsmaak overgehouden. De minister kondigde drie weken geleden op de website van zijn ministerie een brief aan over godslastering. Deze brief wordt ijlings teruggetrokken. Vervolgens zegt de vicepremier, de minister van Financiën, een week later dat hij het niet met de verzonden brief eens is. Dat duidt op enig verschil van mening in het kabinet over de vraag hoe om te gaan met de vrijheid van meningsuiting.

Ik kan het hier niet hard maken, maar in de krant is wel geschreven dat deze minister wellicht via een andere weg zijn gelijk probeert te halen over de vrijheid van meningsuiting, omdat hij voor zijn opvattingen in het kabinet de handen niet op elkaar krijgt. De minister kan zich zo meteen nog tegen deze insinuaties verdedigen, maar ik kan nu al zeggen dat ik dit toch ook proef in zijn opstelling. Ik denk daarbij vooral aan wat hij de

Aan de orde zijn de **stemmingen over moties**, ingediend bij het debat over **rechtshandhaving bij cybercrime en internetmisbruik**, te weten:

- de motie-Gerkens/Arib over het aantonen van de leeftijd van modellen door exploitanten van sites met commerciële porno (28684, nr. 143);
- de motie-Teeven/Heerts over het opsporen van georganiseerde criminaliteit via internet (28684, nr. 144).

(Zie notaoverleg van 19 mei 2008.)

In stemming komt de motie-Gerkens/Arib (28684, nr. 143).

De **voorzitter**: Ik constateer dat deze motie met algemene stemmen is aangenomen.

Mevrouw **Gerkens** (SP): Voorzitter. Nu de motie op stuk nr. 143 is aangenomen, krijg ik graag spoedig van het kabinet te horen hoe het die zal uitvoeren.

De **voorzitter**: Het stenogram van dit gedeelte van de vergadering zal worden doorgeleid naar het kabinet.

In stemming komt de motie-Teeven/Heerts (28684, nr. 144).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de PvdA, GroenLinks, de VVD, de ChristenUnie, de SGP, het CDA, de PVV en het lid Verdonk voor deze motie hebben gestemd en de aanwezige leden van de overige fracties ertegen, zodat zij is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (31240)**.

(Zie vergadering van 20 mei 2008.)

In stemming komt het amendement-Teeven (stuk nr. 7).

De **voorzitter**: Ik constateer dat dit amendement met algemene stemmen is aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel, zoals op onderdelen gewijzigd door de aanneming van het amendement-Teeven (stuk nr.7).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van de PvdD tegen dit wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen over moties**, ingediend bij het debat over **Financiële problematiek inburgeringscursussen**, te weten:

- de motie-Karabulut over het in dienst houden van docenten inburgering (31143, nr. 15);

- de motie-Dibi over gratis kinderopvang voor cursisten (31143, nr. 16).

(Zie vergadering van 21 mei 2008.)

De **voorzitter**: Op verzoek van de heer Dibi stel ik voor, zijn motie (31143, nr. 16) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

In stemming komt de motie-Karabulut (31143, nr. 15).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks en de PvdD voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde zijn de **stemmingen over moties**, ingediend bij het **Verantwoordingsdebat 2007**, te weten:

- de motie-Marijnissen over maximumbedragen voor de inhuur van externen (31472, nr. 2);
- de motie-Marijnissen over een parlementair onderzoek naar de besteding van re-integratiegelden (31472, nr. 3);
- de motie-Rutte/Van Geel over wijziging van het begrip "belanghebbenden" in de Algemene wet bestuursrecht (31472, nr. 4);
- de motie-Rutte/Wilders over het invoeren van geen enkele nieuwe belasting (31472, nr. 5);
- de motie-Rutte/Pechtold over de 25% vermindering van de administratieve lasten voor bedrijven (31472, nr. 6);
- de motie-Rutte over het afschaffen van de verpakking-belasting (31472, nr. 7);
- de motie-Wilders over verlaging van de accijnzen op benzine en diesel (31472, nr. 8);
- de motie-Wilders/Marijnissen over het afzien van de salarisverhoging voor ministers en staatssecretarissen (31472, nr. 9);
- de motie-Wilders/Rutte over het plaatsen van kunstwerken van Sooreh Hera, Gregorius Nekschot en Ellen Vroegh in de gebouwen van de Tweede Kamer (31472, nr. 10);
- de motie-Wilders over het schrappen van de 2,2 mld. voor de Antillen (31472, nr. 11);
- de motie-Pechtold c.s. over een evaluatieonderzoek naar het programmaministerie voor Jeugd en Gezin (31472, nr. 12);
- de motie-Pechtold/Rutte over een midterm review (31472, nr. 13);
- de motie-Thieme over concrete indicatoren en afrekenbare doelen voor het beleid inzake dierenwelzijn (31472, nr. 14);
- de motie-Verdonk c.s. over het formuleren van deelresultaten per jaar (31472, nr. 15);
- de motie-Verdonk c.s. over het bevroeren van de uitgaven voor het generaal pardon (31472, nr. 16).

(Zie vergadering van 22 mei 2008.)

De **voorzitter**: Op verzoek van de heren Rutte en Van Geel stel ik voor, hun motie (31472, nr. 4) van de agenda af te voeren. Op verzoek van de heer Rutte stel ik voor, zijn motie (31472, nr. 7) van de agenda af te voeren. Op verzoek van mevrouw Thieme stel ik voor, haar motie (31472, nr. 14) van de agenda af te voeren.

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

A

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

27 mei 2008

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet te wijzigen teneinde de informatiebevoegdheid van deurwaarders te verruimen en de mogelijkheid van elektronische betekening in geval van derdenbeslag te creëren;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede tot en met het vierde lid tot het derde tot en met het vijfde lid wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. Een daartoe bevoegde deurwaarder kan, indien de wet dit bepaalt, ook elektronisch exploit doen.

2. Het derde lid (nieuw), onderdeel e, komt als volgt te luiden:

e. degene aan wie afschrift van het exploit is gelaten, onder vermelding van diens hoedanigheid of, indien het exploit elektronisch is gedaan als bedoeld in het tweede lid, het elektronisch adres waaraan afschrift van het exploit is gelaten.

B

Aan artikel 475 worden na het tweede lid drie leden toegevoegd, luidende:

3. Het afschrift van het beslagexploot, het afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in het tweede lid, kunnen ook elektronisch worden gelaten aan het elektronisch adres van de derde-beslagene, mits deze derde aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven, waaraan kan worden betekend. Voor de derde-beslagene geldt het elektronische afschrift als het oorspronkelijke exploit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven aangaande de registratie van de in het derde lid genoemde elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Tevens worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploot elektronisch kan worden gelaten. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie als bedoeld in het derde lid wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

5. De voordracht voor de krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregelen van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat de ontwerpen aan beide kamers der Staten-Generaal zijn overgelegd.

C

Artikel 475g wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid, wordt na het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

4. Een deurwaarder die gerechtigd is tegen een schuldenaar beslag te leggen, is bevoegd ten behoeve van het leggen van dit beslag aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan, dat belast is met de verwerking van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen, mededeling te vragen van de naam, het adres, de vestigingsplaats en de overige gegevens die door dit bestuursorgaan in de administratie worden verwerkt, voor zover die vereist zijn voor het vaststellen van de identiteit van degene die de periodieke betaling aan de schuldenaar verricht. Het bestuursorgaan is verplicht hierop desgevraagd schriftelijk te antwoorden.

2. In het nieuwe vijfde en zesde lid wordt «derde lid» steeds vervangen door: derde en vierde lid.

D

In artikel 720 wordt de zinsnede «De artikelen 475a-475i,» vervangen door: De artikelen 475, derde lid, 475a tot en met 475i,.

ARTIKEL II

In artikel 18, tweede lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, luidende: In geval een derde-beslagene een elektronisch afschrift heeft ontvangen, geschiedt deze afgifte kosteloos.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Justitie,

Vergaderjaar 2007–2008

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

B

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 11 juli 2008

Het voorbereidend onderzoek heeft de commissie aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

De leden van de **CDA**-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de voorgestelde wijziging. Slechts die met betrekking tot artikel 475g Wetboek van rechtsvordering geeft aanleiding tot het stellen van een vraag.

De bepaling is van overeenkomstige toepassing op conservatoire derdenbeslagen. Dat doet de vraag rijzen of het mogelijk is in een verlofrekest tot het verkrijgen van verlof voor conservatoir derdenbeslag onder een onbekende werkgever of onder een andere partij die periodieke betalingen doet aan een schuldenaar een beroep te doen op artikel 475g in dier voege, dat het verlof wordt verleend om beslag te leggen onder degenen die op de voet van artikel 475g aan de deurwaarder zullen blijken periodieke betalingen te doen aan de schuldenaar.

De leden van de **VVD**-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van dit wetsvoorstel en hebben nog een enkele vraag.

In het wetsvoorstel is uitdrukkelijk bepaald dat een deurwaarder gegevens bij een bestuursorgaan dat belast is met de registratie van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen uitsluitend mag opvragen ten behoeve van de beslaglegging tegen een schuldenaar tegen wie hij gerechtigd is beslag te leggen. Volgens de Memorie van Toelichting kunnen de gegevens die de deurwaarder daarmee verkrijgt vanwege de toepasselijkheid van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan waarvoor hij ze verstrekt heeft gekregen. De Wbp kent echter in artikel 9 het zogenaamd verenigbaar gebruik principe. Dit principe houdt in dat de gegevens ook voor andere doeleinden verder mogen worden verwerkt, dus ook gebruikt, mits deze verenigbaar zijn met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen. Hoe waarborgt de staatssecretaris dat de opgevraagde gegevens niet verder worden verwerkt door de deurwaarders en niet voor andere doeleinden

¹ Samenstelling:

Holdijk (SGP), Dölle (CDA), Tan (PvdA), Van de Beeten (CDA) (voorzitter), Broekers-Knol (VVD), De Graaf (VVD), Kneppers-Heynert (VVD), Kox (SP), Westerveld (PvdA) (vice-voorzitter), Russell (CDA), Engels (D66), Franken (CDA), Peters (SP), Quik-Schuijt (SP), Haubrich-Gooskens (PvdA), Ten Horn (SP), Jansse de Jonge (CDA), Koffeman (PvdD), Böhler (GL), Van Bijsterveld (CDA), Strik (GL), Lagerwerf-Vergunst (CU), Rehwinkel (PvdA), Duthler (VVD) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

worden gebruikt? Worden in de op te stellen Algemene Maatregel van Bestuur regels gesteld aan de bewaartermijn van de opgevraagde gegevens?

De leden van de commissie zien de beantwoording met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de vaste commissie voor Justitie,
Van de Beeten

De griffier van de vaste commissie voor Justitie,
Kim van Dooren

Vergaderjaar 2008–2009

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

C

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 16 oktober 2008

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van het voorlopig verslag. Op de daarin gestelde vragen en gemaakte opmerkingen ga ik in het navolgende graag in.

De leden van de CDA-fractie merken op dat artikel 475g Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) van overeenkomstige toepassing is op conservatoire derdenbeslagen. Dit doet bij deze leden de vraag rijzen of het mogelijk is in een verlofrekest tot het verkrijgen van verlof voor conservatoir derdenbeslag onder een onbekende werkgever of onder een andere partij die periodieke betalingen doet aan een schuldenaar, een beroep te doen op artikel 475g in dier voege dat het verlof wordt verleend om beslag te leggen onder degenen die op de voet van artikel 475g aan de deurwaarder zullen blijken periodieke betalingen te doen aan de schuldenaar.

Hierover kan het volgende worden opgemerkt.

De schuldeiser dient op grond van het vierde lid van het in artikel 720 Rv van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 475g Rv gerechtigd te zijn tot leggen van conservatoir derdenbeslag. Voor het leggen van conservatoir beslag is ingevolge artikel 700 Rv verlof vereist van de voorzieningenrechter van de rechtbank binnen welker rechtsgebied de schuldenaar of degene of een dergenen onder wie beslag wordt gelegd woonplaats heeft. In het verzoekschrift waarin verlof wordt gevraagd dient de aard van het te leggen beslag en van het door de verzoeker ingeroepen recht te worden vermeld en ingeval van een geldvordering het bedrag of het maximum bedrag daarvan. Ook dient hieruit te blijken dat het conservatoir derdenbeslag op een vordering tot periodieke betaling betrekking heeft, omdat het verlof tot het leggen van beslag op een dergelijke vordering slechts kan worden verleend, nadat de schuldenaar is gehoord of hij de gelegenheid te worden gehoord, ongebruikt heeft laten voorbijgaan. In de praktijk wordt in het verzoekschrift voorts aangegeven onder wie de schuldeiser conservatoir beslag wil laten leggen en wordt het verlof tot leggen van conservatoir derdenbeslag slechts verleend als bekend is wie de derde is. Nadat verlof is verkregen is het vragen naar de gegevens die vereist zijn voor het vaststellen van de identiteit van degene die de periodieke betalingen aan de schuldenaar verricht, niet meer aan de orde.

De leden van de VVD-fractie merken op dat in dit wetsvoorstel uitdrukkelijk is bepaald dat een deurwaarder gegevens bij een bestuursorgaan dat belast is met de registratie van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen uitsluitend mag opvragen ten behoeve van de beslaglegging tegen een schuldenaar tegen wie hij gerechtigd is beslag te leggen. Zij wijzen op de memorie van toelichting waarin is aangegeven dat de gegevens die de deurwaarder verkrijgt vanwege de toepasselijkheid van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) niet voor andere doeleinden mogen worden gebruikt dan waarvoor hij deze verstrekt heeft gekregen. Deze leden merken terecht op dat artikel 9 Wbp het verenigbaar gebruik principe kent, welk principe inhoudt dat de gegevens ook voor andere doeleinden mogen worden verwerkt, mits deze verenigbaar zijn met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen.

De bepaling inzake het verenigbaar gebruik geeft uitdrukking aan het doelbindingsprincipe. Bezien dient te worden welke verwantschap er bestaat tussen het oorspronkelijke doel en het doel waarvoor de gegevens vervolgens gebruikt worden. Is de verwantschap nauwer, dan is er eerder sprake van verenigbaar gebruik dan wanneer er van een verder verwijderd verband sprake is. Daarnaast is ook de aard van de betreffende gegevens van belang alsmede de gevolgen van de beoogde verwerking. Tenslotte is de wijze waarop de gegevens zijn verkregen en de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in passende waarborgen relevant voor de beoordeling of er van verenigbaarheid sprake is. De gerechtsdeurwaarder zal gegevens dan ook met inachtneming van deze regels verder kunnen verwerken.

In een door de KBvG vastgestelde en door het College bescherming persoonsgegevens goedgekeurde Gedragscode gerechtsdeurwaarders ter bescherming persoonsgegevens (Stcrt. 18 februari 2004, nr. 33, p. 19) wordt uitwerking gegeven aan wettelijke bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens. In deze gedragscode wordt ook aandacht geschonken aan het verdere gebruik van eerder verkregen informatie.

Ingevolge artikel 17 van de Gerechtsdeurwaarderswet (GDW) geldt dat de gerechtsdeurwaarder verplicht is zowel ten aanzien van zijn werkzaamheden als zodanig als ten aanzien van zijn kantoorvermogen een administratie te voeren, waaruit te allen tijde op eenvoudige wijze zijn rechten en verplichtingen kunnen worden gekend (eerste lid). Verder geldt op grond van artikel 2 van de op het vijfde lid van artikel 17 GDW gebaseerde Administratieverordening gerechtsdeurwaarders (Stcrt. 12 juli 2001, nr. 132, p. 10) dat in de administratie van gerechtsdeurwaarders de datum en het doel van de verkrijging van persoonsgegevens en het gebruik ervan moeten worden vastgelegd.

Steeds dient duidelijk te zijn wanneer gegevens zijn verkregen, voor welk doel ze zijn verkregen en hoe de gegevens zijn gebruikt. Ingevolge artikel 9 van de verordening dient in het verslag van de accountant, bedoeld in artikel 31 GDW, aangegeven te worden in hoeverre is voldaan aan de regels van de verordening. De juistheid van het gebruik van de gegevens dient dan ook te worden vermeld.

Ik wijs er nog op dat wanneer een gerechtsdeurwaarder de voor hem geldende regels niet volgt, hij aan tuchtrechtspraak is onderworpen en dat het College bescherming persoonsgegevens ambtshalve of op verzoek van een belanghebbende een onderzoek in kan stellen naar de wijze waarop de gegevensverwerking toepassing vindt.

Ik meen dat er met het bovenstaande voldoende waarborgen bestaan voor een juist – ook verenigbaar – gebruik van persoonsgegevens door de gerechtsdeurwaarders op dit terrein.

Tot slot vragen de leden van de VVD-fractie of in de op te stellen algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld aan de bewaartermijn van de opgevraagde gegevens.

De algemene maatregel van bestuur die op grond van het wetsvoorstel wordt voorbereid ziet op regels aangaande de registratie van de elektronische adressen van derde-beslagene en op regels aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploot elektronisch kan worden gelaten (artikel 475, vierde lid, Rv). Deze algemene maatregel van bestuur heeft geen betrekking op bewaartermijnen.

Op grond van artikel 18 GDW dient de gerechtsdeurwaarder de stukken en afschriften betreffende zijn kantooradministratie gedurende de in artikel 10, derde lid, van Boek 2 van het BW bedoelde termijn (zeven jaar) te bewaren. In deze administratie dienen zoals hiervoor aangegeven de datum, het doel en het gebruik van de persoonsgegevens te worden vastgelegd. De persoonsgegevens zullen ook zijn vastgelegd in het beslagexploot, dat in afschrift wordt opgenomen in het register van artikel 17, derde lid, van de GDW, welk register deel uit maakt van de administratie.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Vergaderjaar 2008–2009

31 240

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

D

EINDVERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 21 oktober 2008

Na kennisneming van de memorie van antwoord acht de commissie de openbare behandeling van dit wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Van de Beeten

De griffier van de commissie,
Kim van Dooren

¹ Samenstelling: Holdijk (SGP), Dölle (CDA), Tan (PvdA), Van de Beeten (CDA) (voorzitter), Broekers-Knol (VVD), De Graaf (VVD), Kneppers-Heynert (VVD), Kox (SP), Westerveld (PvdA) (vice-voorzitter), Russell (CDA), Engels (D66), Franken (CDA), Peters (SP), Quik-Schuijt (SP), Haubrich-Gooskens (PvdA), Ten Horn (SP), Janse de Jonge (CDA), Koffeman (PvdD), Böhler (GL), Van Bijsterveld (CDA), Strik (GL), Lagerwerf-Vergunst (CU), Rehwinkel (PvdA), Duthler (VVD) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

435

Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet te wijzigen teneinde de informatiebevoegdheid van deurwaarders te verruimen en de mogelijkheid van elektronische betekening in geval van derdenbeslag te creëren;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede tot en met het vierde lid tot het derde tot en met het vijfde lid wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. Een daartoe bevoegde deurwaarder kan, indien de wet dit bepaalt, ook elektronisch exploit doen.

2. Het derde lid (nieuw), onderdeel e, komt als volgt te luiden:

e. degene aan wie afschrift van het exploit is gelaten, onder vermelding van diens hoedanigheid of, indien het exploit elektronisch is gedaan als bedoeld in het tweede lid, het elektronisch adres waaraan afschrift van het exploit is gelaten.

B

Aan artikel 475 worden na het tweede lid drie leden toegevoegd, luidende:

3. Het afschrift van het beslagexploot, het afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in het tweede lid, kunnen ook elektronisch worden gelaten aan het elektronisch adres van de derde-beslagene, mits deze derde aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven, waaraan kan worden betekend. Voor de derde-beslagene geldt het elektronische afschrift als het oorspronkelijke exploit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven aangaande de registratie van de in het derde lid genoemde elektronische adressen. Deze regels kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Tevens worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploot elektronisch kan worden gelaten. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie als bedoeld in het derde lid wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

5. De voordracht voor de krachtens het vierde lid vast te stellen algemene maatregelen van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat de ontwerpen aan beide kamers der Staten-Generaal zijn overgelegd.

C

Artikel 475g wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid, wordt na het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

4. Een deurwaarder die gerechtigd is tegen een schuldenaar beslag te leggen, is bevoegd ten behoeve van het leggen van dit beslag aan een door Onze Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan, dat belast is met de verwerking van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen, mededeling te vragen van de naam, het adres, de vestigingsplaats en de overige gegevens die door dit bestuursorgaan in de administratie worden verwerkt, voor zover die vereist zijn voor het vaststellen van de identiteit van degene die de periodieke betaling aan de schuldenaar verricht. Het bestuursorgaan is verplicht hierop desgevraagd schriftelijk te antwoorden.

2. In het nieuwe vijfde en zesde lid wordt «derde lid» steeds vervangen door: derde en vierde lid.

D

In artikel 720 wordt de zinsnede «De artikelen 475a–475i,» vervangen door: De artikelen 475, derde lid, 475a tot en met 475i,.

ARTIKEL II

In artikel 18, tweede lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, luidende: In geval een derde-beslagene een elektronisch afschrift heeft ontvangen, geschiedt deze afgifte kosteloos.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Kamerstuk 31 240

Gegeven te 's-Gravenhage, 30 oktober 2008

Beatrix

De Staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

Uitgegeven de *elfde* november 2008

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

242

Besluit van 8 juni 2009 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 435)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van 3 juni 2009, 5602895/09/6, Directie Wetgeving;

Gelet op artikel III van de Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 435);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

De Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 435) treedt in werking met ingang van 1 juli 2009.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 8 juni 2009

Beatrix

De Staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak

Uitgegeven de zestiende juni 2009

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Besluit van, houdende regels aangaande de registratie van elektronische adressen van derden en het elektronisch betekenen in geval van derdenbeslag

Ontwerpbesluit

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van 23 februari 2009, 5588516/09/6, Directie Wetgeving;

Gelet op artikel 475, vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

De Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van

Hebben goed gevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Elektronische adressen van derden waaraan een afschrift van het beslagexploot, een afschrift van de executoriale titel en het formulier, bedoeld in artikel 475, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kunnen worden gelaten, worden opgenomen in een register dat door een door de Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan wordt gehouden met het oog op een doelmatige tenuitvoerlegging van vonnissen, beschikkingen en authentieke akten alsmede andere bij de wet als executoriale titel aangewezen stukken.
2. Van een elektronisch adres, een wijziging van een elektronisch adres en de afmelding van een elektronisch adres waaraan kan worden betekend, wordt door de derde aan het aangewezen bestuursorgaan kennisgegeven.
3. De in het vorige lid bedoelde kennisgevingen worden na ommekomst van vijf dagen na ontvangst hiervan door het aangewezen bestuursorgaan verwerkt. Vanaf de verwerking van de kennisgevingen kunnen beslagexploiten elektronisch op het opgegeven of gewijzigde adres worden gelaten of vervalt de mogelijkheid aan een elektronisch adres een exploot te laten.

Artikel 2

Aan de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van het elektronisch betekenen van een beslagexploot aan een derde worden de volgende eisen gesteld:

- a. er wordt een systeem voor gegevensverwerking gebruikt dat de derde in staat stelt om de verzender te identificeren en na te gaan of een bericht authentiek is en daadwerkelijk afkomstig is van de verzender;
- b. er wordt een systeem voor gegevensverwerking gebruikt dat in staat is om te controleren of het bericht volledig is en niet onbevoegdlijk is gewijzigd;
- c. er wordt een systeem van gegevensverwerking gebruikt dat volgens nationale en internationale standaarden voor informatiebeveiliging ingericht is.

Artikel 3

De derde bevestigt automatisch elektronisch de ontvangst van een elektronisch verzonden beslagexploot.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 2008, 435) in werking treedt.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbijbehorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Justitie,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Ingevolge artikel 475, vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering worden bij algemene maatregel van bestuur regels gegeven aangaande de registratie van elektronische adressen van derde-beslagene. Wanneer een derde aan een door de Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven waaraan kan worden betekend, kan aan deze derde het beslagexploot elektronisch worden gelaten. De regels aangaande de registratie kunnen betrekking hebben op de wijze van opgave, wijziging, afmelding en doorhaling van een elektronisch adres en de gevolgen ervan. Naast het elektronisch betekenen aan het elektronisch adres blijft het mogelijk om op conventionele wijze te betekenen aan de woonplaats.

Bij algemene maatregel van bestuur dienen tevens regels aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van, de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een beslagexploot elektronisch kan worden gelaten. Op deze verschillende regels heeft het besluit betrekking.

Het voornemen is de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) aan te wijzen als organisatie aan wie door een derde een elektronisch adres kan worden opgegeven. Het besluit tot aanwijzing van een organisatie zal worden gepubliceerd in de Staatscourant.

Een ontwerp van het besluit is met de KBvG besproken. Tevens is een ontwerp van het besluit voorgelegd aan het College bescherming persoonsgegevens.

Op grond van artikel 475, vijfde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is het ontwerpbesluit overgelegd aan beide kamers der Staten-Generaal.

Het ontwerp besluit is op 8 januari 2009 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (2009/0006/NL) ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn 98/34/EG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG 1998, L 204, zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG, PbEG 1998 L 217).

Registratie elektronische adressen

De derde die een mogelijk beslag op een elektronisch adres wenst te ontvangen, dient een elektronisch adres op te geven aan een door de Minister van Justitie aangewezen organisatie (de KBvG). Deze organisatie dient er zorg voor te dragen dat de deurwaarders op de hoogte worden gesteld aan wie zij elektronisch exploot kunnen laten. Het is de bedoeling dat de KBvG een register houdt van derden aan wie elektronisch een derdenbeslagexploot kan worden betekend. Dit register zal te raadplegen zijn op de site van de KBvG (www.kbv.nl). Met betrekking tot het adres van de derde zal naast de naam van de derde, de datum van opgave door de derde worden vermeld en de datum waarop daadwerkelijk gebruik gemaakt kan worden van het elektronisch adres. Tevens zal de inhoud van de laatste wijziging met betrekking tot het adres, de datum van melding van deze wijziging en de datum waarop daadwerkelijk van het gewijzigde adres gebruik kan worden gemaakt worden opgenomen. Ten slotte zal de afmelding van het elektronisch adres met de bijbehorende datum van melding door de derde en datum van doorhaling van het adres (verwerking) worden aangegeven. Bij het gebruik van de applicatie ziet de deurwaarder het adres zelf niet, het is verwerkt in de toepassing van het systeem (aanklikken van de naam van de derde).

Het betreft hier elektronische adressen die exclusief worden gemaakt voor derdenbeslaglegging.

Aan de opgave door een derde zijn geen kosten verbonden.

De opgave van het elektronisch adres door de derde, het doorgeven van wijzigingen met betrekking tot het adres, of het afmelden van het adres is niet aan een bepaalde vorm gebonden.

Naast gerechtsdeurwaarders kan ook door belastingdeurwaarders elektronisch beslag onder derden worden gelaten. Op grond van artikel 4 jo. 13 e.v. van de Invorderingswet 1990 kunnen belastingdeurwaarders overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering dwangbevelen betekenen en tenuitvoerleggen.

Beginselen en mate van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid

Met betrekking tot de eisen die worden gesteld aan de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van het laten van een elektronisch beslagexploot aan een derde is uitwerking gegeven aan de beginselen van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid die in de memorie van toelichting van de Wet elektronisch bestuurlijk verkeer worden genoemd en is aangesloten bij nationale en internationale normen voor informatiebeveiliging. De deurwaarder is, voorzover deze ambtelijke werkzaamheden verricht, bestuursorgaan. Afdeling 2.3 (verkeer langs elektronische weg) van de Algemene wet bestuursrecht is dan ook van toepassing.

Een belangrijke beginsel van betrouwbaarheid is authenticiteit, dat betrekking heeft op de oorsprong van het document en ziet op de vragen of het document wel echt is en de gegevens wel afkomstig van

de verzender. Ook het beginsel van integriteit, dat ziet op de mogelijkheid dat het document onderweg is gemanipuleerd en betrekking heeft op de vragen of het document volledig is en het niet onbevoegdlijk is gewijzigd, speelt een belangrijke rol.

Het vereiste van vertrouwelijkheid ziet erop dat het document alleen toegankelijk is voor hen voor wie het is bestemd. Op het punt van de beveiliging wordt aangesloten bij nationale en internationale normen voor informatiebeveiliging. Bij nationale normen kan worden gedacht aan normen zoals die voor overheidsorganen zijn opgenomen in het Voorschrift Informatiebeveiliging Rijksoverheid (VIR). Internationale normen zijn op dit moment NEN-ISO/IEC 17799 (Codes voor informatiebeveiliging) en NEN-ISO/IEC 27001 (Managementsystemen voor informatiebeveiliging).

Er kunnen drie niveaus van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid worden onderscheiden: maximale, voldoende en pro forma betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid. Maximale betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid zien op het toepassen van de beveiliging volgens de hoogste technische standaarden. Van voldoende betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid is sprake indien de veiligheid vergelijkbaar is met de situatie dat er uitsluitend gebruik gemaakt wordt van conventioneel verkeer. Pro forma betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid omvatten een minimale beveiliging. De aard en de inhoud van het bericht en het doel waarvoor het wordt gebruikt, zijn bepalend voor de mate van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid die is vereist.

Bij het elektronisch laten van een derdenbeslag is het, gelet op de aard en inhoud, noodzakelijk om te kiezen voor beveiliging volgens de hoogste technische standaarden. Gelet op de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de te verzenden gegevens ligt het in de rede dat bij het laten van het exploit van derdenbeslag gebruik wordt gemaakt van een (geavanceerde) elektronische handtekening (met gecertificeerde sleutels), derhalve een gekwalificeerde elektronische handtekening in de zin van artikel 3:15a, tweede lid, BW.

Gerechtsdeurwaarders werken al enige tijd met het systeem van elektronische aanlevering van stukken aan het Kadaster. Hierbij wordt door de gerechtsdeurwaarders gebruik gemaakt van een (geavanceerde) elektronische handtekening (met gecertificeerde sleutels). Op deze wijze is ongeveer 75% van alle gerechtsdeurwaarders bekend met het gebruik van een dergelijke elektronische handtekening. Een veelgebruikte techniek voor het aanmaken van een 'geavanceerde elektronische handtekening' is een 'digitale handtekening'. Hierbij wordt gebruik gemaakt van versleuteling van een bericht met behulp van twee codes: een publieke en een private sleutel. Met de private sleutel, die uniek is voor de ondertekenaar en die niet bekend mag raken bij anderen dan de ondertekenaar, versleutelt de ondertekenaar het te verzenden bericht. De ontvanger van dit bericht kan met een bijhorende publieke sleutel het bericht ontcijferen én nagaan of het bericht ongewijzigd is en afkomstig van de bezitter van de bijhorende private sleutel. Welke publieke sleutel bij welke persoon hoort, wordt vastgelegd in een digitaal certificaat door een onafhankelijke derde (certificaatdienstverlener).

Artikelsgewijs

Artikel 1

Zoals hiervoor aangegeven zal de KBvG een register houden met elektronische adressen van derden waaraan elektronisch beslag kan worden gelaten. De registratie van gegevens van natuurlijke personen is een verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 1 van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Het doeleinde van de registratie is een doelmatige tenuitvoerlegging van vonnissen, beschikkingen en authentieke akten alsmede andere bij de wet als executoriale titel aangewezen stukken (vergelijk artikel 8 en 9 Wbp).

Daar de KBvG als houder van het register en de individuele deurwaarders als gebruikers van het register enige tijd nodig hebben om in te spelen op deze wijze van betekening onder de derde en de latere wijzigingen, zal een bepaalde termijn voor de verwerking van gegevens worden gehanteerd. De KBvG heeft aangegeven een termijn van vijf dagen wenselijk te achten. Deze termijn ziet zowel op de verwerking van de opgave als voor de wijziging van gegevens en de afmelding van het adres waaraan elektronisch kan worden betekend. De opgave van een adres heeft tot gevolg dat na ommekomst van een termijn van vijf dagen na ontvangst hiervan elektronisch kan worden betekend, de wijzigingen hebben tot gevolg dat er na ommekomst van een termijn van vijf dagen volgens de gewijzigde gegevens zal worden betekend en de afmelding heeft tot gevolg dat na ommekomst van een termijn van vijf dagen het elektronisch adres zal worden doorgehaald, waarna niet langer elektronisch zal kunnen worden betekend.

Artikel 2

In artikel 2, onder a, is aangegeven dat aangaande de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid de eis wordt gesteld dat gebruik wordt gemaakt van een systeem van gegevensverwerking dat in staat is om de verzender, de gerechtsdeurwaarder of belastingdeurwaarder, te identificeren en na te gaan of een bericht authentiek is en daadwerkelijk afkomstig is van de verzender. Hiermee wordt recht gedaan aan

het beginsel van authenticiteit. Het betekent dat geschikte technieken dienen te worden gekozen om gerechtsdeurwaarders of belastingdeurwaarders te identificeren, vast te stellen of gegevens werkelijk afkomstig zijn van deze personen en de echtheid van een document vast te stellen. Onder een systeem van gegevensverwerking wordt verstaan een systeem voor het genereren, verzenden, ontvangen, opslaan of op andere wijze verwerken van gegevens.

Tevens dient gecontroleerd te worden of het bericht volledig is en niet onbevoegdlijk is gewijzigd. In onderdeel b wordt het beginsel integriteit tot uitdrukking gebracht. Een derde moet er zeker van zijn dat een bericht niet door onbevoegden gewijzigd is. Het moet ervan op aan kunnen dat het elektronisch beslagexploot 'te vertrouwen' is.

In onderdeel c is het vereiste van een goede beveiliging opgenomen. Een bericht dient immers alleen toegankelijk te zijn voor hen voor wie het is bestemd. Hiermee wordt het beginsel van vertrouwelijkheid gewaarborgd. Deze beveiliging dient in elk geval zodanig te zijn, dat deze aansluit bij internationale normen voor informatiebeveiliging. De verdere uitwerking van het systeem voor gegevensverwerking is aan de aan te wijzen organisatie, de KBvG, overgelaten.

Artikel 3

In artikel 3 is opgenomen dat het systeem voor gegevensverwerking erin dient te voorzien dat de deurwaarder langs elektronische weg een ontvangstbevestiging krijgt van de derde. Hiervoor is gekozen omdat het van groot belang kan worden geacht te kunnen constateren of een beslagexploot is ontvangen door de derde. Vanaf het moment van ontvangst is de beslaglegging onder de derde voltooid.

Het betreft hier een automatische ontvangstbevestiging. De ontvangst vindt niet eerst plaats als het bericht daadwerkelijk is geopend. Of en wanneer een bericht wordt geopend behoort tot de verantwoordelijkheid van de derde.

Artikel 4

In artikel 4 is aangegeven dat het besluit gelijktijdig in werking zal treden met de Wet tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 2008, 435). De inwerkingtreding van deze wet is voorzien voor het begin van 2009.

De Staatssecretaris van Justitie,

Advies Raad van State

No. W03.09.0056/II
's-Gravenhage, 26 maart 2009

Aan de Koningin

Bij Kabinetsmissive van 2 maart 2009, no.09.000580, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende regels aangaande de registratie van elektronische adressen van derden en het elektronisch betekenen in geval van derdenbeslag, met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit geeft regels met betrekking tot de registratie van elektronische adressen van derde-beslagenen.

De Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt opmerkingen over de termijn voor de verwerking van de gegevens en de mate van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid die de registratie wordt gesteld. Hij is van oordeel dat in verband daarmee enige aanpassing van het voorstel wenselijk is.

1. Registratie elektronische adressen

Artikel 1, derde lid, van het ontwerpbesluit bepaalt dat de kennisgeving na ommekomst van vijf dagen na ontvangst hiervan door het bestuursorgaan wordt verwerkt. Deze redactie wekt de indruk dat het bestuursorgaan eerst na vijf dagen tot registratie of doorhaling van het adres mag overgaan. Uit de toelichting blijkt echter dat de beoogd registerhouder een termijn van vijf dagen wenselijk acht, teneinde een goede verwerking te kunnen garanderen. De Raad adviseert het artikel aan te passen en te bepalen dat de verwerking plaatsvindt binnen vijf dagen.

2. Betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid

Artikel 2 van het ontwerpbesluit geeft enkele voorschriften over de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van het elektronisch betekenen. Onderdeel c bepaalt dat er een systeem van gegevensverwerking wordt gebruikt dat volgens nationale en internationale standaarden voor informatiebeveiliging is ingericht. De artikelsgewijze toelichting vermeldt dat de beveiliging in elk geval zodanig dient te zijn, dat deze aansluit bij internationale normen voor informatiebeveiliging. Volgens de toelichting worden er drie niveaus onderscheiden. Vanwege de aard en inhoud van het laten van derdenbeslag is het volgens de toelichting noodzakelijk om te kiezen voor een beveiliging volgens de hoogste technische standaarden. De Raad merkt op dat dit niet wettelijk bepaald is.

Voorts merkt de Raad op dat er een spanning bestaat tussen de tekst van het voorstel, die aansluiting zoekt bij nationale én internationale standaarden, en de artikelgewijze toelichting, die uitsluitend refereert aan internationale standaarden. Ook vraagt de Raad zich af wat rechtens is, indien de nationale en internationale normen met elkaar strijden, en of om die reden niet uitsluitend zou moeten worden verwezen naar internationale standaarden. De Raad adviseert te bepalen dat de beveiliging geschiedt volgens de hoogste technische standaarden.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

*De Vice-President van de Raad van State,
H.D. Tjeenk Willink.*

Nader Rapport

25 mei 2009

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur houdende regels aangaande de registratie van elektronische adressen van derden en het elektronisch betekenen in geval van derdenbeslag

Aan de Koningin

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 2 maart 2009, nr. 09.000580, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 26 maart 2009, nr. W03.09.0056/II, bied ik U hierbij aan.

1. In navolging van het advies van de Raad van State wordt in het derde lid van artikel 1 gesproken van een verwerking binnen vijf dagen in plaats van een verwerking na ommekomst van vijf dagen. Dit betekent dat een kennisgeving van een elektronisch adres, van een wijziging van een elektronisch adres en van een afmelding van een elektronisch adres, in ieder geval binnen een termijn van vijf dagen na ontvangst hiervan wordt verwerkt. Vanaf de verwerking kunnen beslagexploiten op het opgegeven of gewijzigde adres worden gelaten of vervalt de mogelijkheid aan een elektronisch adres exploit te doen.

2. De Raad maakt enkele opmerkingen over artikel 2, onderdeel c, dat bepaalt dat een systeem van gegevensverwerking wordt gebruikt dat volgens nationale en internationale standaarden voor informatiebeveiliging is ingericht.

De Raad wijst erop dat in de toelichting is bepaald dat het vanwege de aard en inhoud van het laten van derdenbeslag noodzakelijk is te kiezen voor een beveiliging volgens de hoogste technische standaarden, maar dat dit niet wettelijk is bepaald.

Voorts vraagt de Raad zich af wat rechtens is indien nationale en internationale normen met elkaar strijden en of gelet hierop niet alleen over internationale normen zou moeten worden gesproken. De Raad adviseert te bepalen dat de beveiliging geschiedt volgens de hoogste technische standaarden. Hierover wordt het volgende worden opgemerkt.

In onderdeel c is het vereiste van vertrouwelijkheid uitgewerkt. Dit vereiste ziet erop dat het document alleen toegankelijk is voor degene voor wie het is bestemd. Op dit punt wordt aangesloten bij de nationale en internationale normen van informatiebeveiliging. Dit onderdeel betreft echter slechts één element dat van invloed is op de vraag of het elektronisch betekenen van een beslagexploot aan een derde betrouwbaar en vertrouwelijk geschiedt. Andere elementen, welke op de betrouwbaarheid zien, zijn opgenomen in de onderdelen a en b van artikel 2. Het geheel van de onderdelen a, b en c van artikel 2 geeft uitdrukking aan het vereiste van betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid.

Met de vermelding in de toelichting dat het, gelet op de aard en inhoud van het elektronisch laten van het exploit van een derdenbeslag, noodzakelijk is om te kiezen voor beveiliging volgens de hoogste technische standaarden wordt bedoeld op een maximale betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid. De maximale betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid is, zoals ook aangegeven in de memorie van toelichting bij de Wet elektronisch bestuurlijk verkeer, afhankelijk van de stand van de techniek en de beschikbare financiële middelen.

Daar een beveiliging volgens de hoogste technische standaarden ziet op artikel 2 in zijn geheel, is het opnemen van deze eis in artikel 2, onderdeel c, niet aan de orde. Gelet voorts op het feit dat met name de stand van de techniek bepalend is voor wat als hoogste standaard heeft te gelden, is ervoor gekozen om ook elders in artikel 2 deze eis niet op te nemen.

Met betrekking tot de verhouding tussen nationale en internationale normen kan worden opgemerkt dat in nationale normen, zoals het Voorschrift Informatiebeveiliging Rijksdienst 2007, een aantal uitgangspunten voor informatiebeveiligingsbeleid wordt vastgesteld, bijvoorbeeld dat op basis van een risicoafweging de betrouwbaarheidseisen worden vastgesteld. Hierbij zullen de meest geëigende en toepasselijke normen en standaarden dienen te worden meegewogen. Dit kunnen zowel nationale als internationale normen zijn.

De nationale en internationale normen zijn te beschouwen als leidraden voor informatiebeveiliging, deze normen schrijven geen concrete uitwerking voor.

In het geval nationale en internationale normen tot een verschillende uitwerking zouden leiden, zal aan de hand van onder meer het karakter van de norm moeten worden bezien welke norm gevolgd dient te worden alsmede of een aanpassing van de nationale norm nodig is. Daar het de verwachting is dat in de praktijk op dit punt geen problemen zullen ontstaan, is de verwijzing naar zowel internationale als nationale normen in onderdeel c gehandhaafd.

In overeenstemming met het advies van de Raad is de artikelsgewijze toelichting op het punt van de

verwijzing naar de normen aan de tekst van artikel 2, onderdeel c, aangevuld.

3. Na de adviesaanvraag aan de Raad van State is nog een wijziging wenselijk gebleken ten aanzien van de beoogde inwerkingtreding.

De in de toelichting bij artikel 4 aangegeven voorziene inwerkingtreding aan het begin van 2009 is vervangen door een inwerkingtreding voorzien op 1 juli 2009.

Ik moge U hierbij het gewijzigde ontwerp-besluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

*De Minister van Justitie,
E.M.H. Hirsch Ballin.*

Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 3 juni 2009, nr. 5602950/09/6, tot aanwijzing van de organisatie waaraan derden elektronische adressen kunnen opgeven voor het elektronisch laten van derdenbeslag en tot aanwijzing van het bestuursorgaan waaraan deurwaarders informatie kunnen opvragen in het kader van derdenbeslag

De Staatssecretaris van Justitie,

Gelet op artikel 475, derde lid, en artikel 475g, vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

Besluit:

Artikel 1

De Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders wordt aangewezen als de organisatie, bedoeld in artikel 475, derde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 2

Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen wordt aangewezen als het bestuursorgaan, bedoeld in artikel 475g, vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 2009.

Dit besluit zal met toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak.*

TOELICHTING

Artikel 1

Ingevolge artikel 475, derde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) kan een beslagexploot aan een derde elektronisch worden gelaten, mits deze derde aan een door de Minister van Justitie aangewezen organisatie een elektronisch adres heeft opgegeven waaraan kan worden betekend. Deze organisatie dient er zorg voor te dragen dat de deurwaarders op de hoogte worden gesteld aan wie zij elektronisch exploit kunnen laten.

Met de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders is overeengekomen dat aan deze organisatie door derden opgave kan worden gedaan van een elektronische adres. Het is de bedoeling dat de KBvG een register houdt van derden aan wie elektronisch een derdenbeslagexploot kan worden betekend. Dit register zal te raadplegen zijn op de site van de KBvG (www.kbvg.nl).

Artikel 2

Op grond van artikel 475g, vierde lid, Rv is een deurwaarder die gerechtigd is tegen een schuldenaar beslag te leggen, bevoegd om ten behoeve van dit beslag aan een door de Minister van Justitie aangewezen bestuursorgaan, dat belast is met de verwerking van gegevens met betrekking tot periodieke betalingen, mededeling te vragen van de naam, het adres, de vestigingsplaats en de overige gegevens die door dit bestuursorgaan in de administratie worden verwerkt, voor zover die vereist zijn voor het vaststellen van de identiteit van degene die de periodieke betalingen aan de schuldenaar verricht. Het bestuursorgaan dat wordt aangewezen is het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV). Het UWV heeft aangegeven de hier bedoelde informatie op verzoek aan de deurwaarders te zullen verstrekken.

Artikel 3

De inwerkingtreding van het besluit hangt samen met de inwerkingtreding van de Wet van 30 oktober 2008 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Gerechtsdeurwaarderswet in verband met de bevoegdheid van deurwaarders om informatie op te vragen en elektronisch te betekenen in geval van derdenbeslag (Stb. 2008, 435). De inwerkingtreding van deze wet is voorzien op 1 juli 2009. Ook dit aanwijzigingsbesluit zal op deze datum in werking treden.

*De Staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak.*